

røde garde

Pris 3,- kroner

AVISA TIL RØD UNGDOM

Nr. 1 januar 1978

Inne i avisa:
Tre verden-
teorien

Folket i Eritrea står snart framfor seieren.

Prostituert -
16 år

Intervju med ei ung jente som er prostituert i Oslo.

Nye filmer

Røde Gardes medarbeidere har gått på kino i jula. Noen anmelder.

1100 SØKERE TIL 126 JOBBBER I POSTEN

Ungdomsarbeidsløsheten griper om seg. Det er få jobber og mange søkere. Mange søker på 40-50 jobber og får bare avslag. I nyttårstalene sine sa regjeringstalsmenn at det skal bli verre i 1978.

Det er ei mørk framtid det kapitalistiske samfunnet byr ungdommen. Ikke en gang arbeidskrafta vår kan de gjøre seg nytte av. I virkelige sosialistiske land er ungdommen en viktig ressurs, og ungdomsarbeidsløshet er utenkelig.

Gi en dag for ungdommen i Azania!

Hva skal pengene fra årets gi en dag-aksjon på gymnasene gå til? Dette skal avgjøres ved uravstemning på skolene i begynnelsen av februar.

120 elever på Bredtvet videregående skole i Oslo står bak et forslag om at Operasjon Dagsverk skal gå til en leir i Tanzania for folk som har måttet flykte fra Azania (Sør-Afrika).

Elevrådsformannen på Bredtvet skole sier til Røde Garde at dette er et svært viktig prosjekt for kampen i Azania. Etter Soweto-opprøret i fjor har flere og flere måttet flykte fra Azania, på grunn av forfølgelsene mot alle svarte som protesterer mot rasismen til Vorster. Det er rett og slett snakk om masseutvandring for å unngå døden.

De som flykter må ha et sted å komme til. Dette dreier seg om ungdom og skoleelever i stor grad, derfor er dette prosjektet spesielt viktig for oss, sier hun.

Hanne er elevrådsformann på Bredtvet skole i Oslo, og har vært med på å foreslå at Operasjon Dagsverk 1978 skal gå til en transitteir for flyktninger fra Azania (Sør-Afrika).

Fra NGS'jentekonferanse 26. og 27. november: JENTEKAMPEN STYRKES OVERALT — NGS-LEDELSEN SABOTERER VILT!

På Vinstra har elevene fått gjennomført prevensjonsundervisning av distriktslegen. I Skien har elevene fått gjennomført kravet om seksualundervisning for 1. klassene. I Mo i Rana kjemper jentene aktivt mot pornoplakater i klasserommene, og for retten til lik bruk av gymsalen for gutter og jenter. — Dette er bare eksempler på alt det som foregår.

Jentekonferansen vedtok enstemmig støtte til elevene ved Fosen videregående skole i Sør-Trøndelag i kravene om demokratiske rettigheter på skolen, spesielt mot sensur av veggaviser, noe som har ramma jenteaktivistene særlig hardt.

NGS-FORMANNEN SÆVOLD — EN UPOPU-LÆR «HERRE»!

K.H. Sævold står i spissen for et sentralutvalg som har utmerka seg i reaksjonær retning, bl.a. ved å kjøre

NGS helt bankerott økonomisk og dessuten ville de kneble jentekonferansen til bare å ta opp saker NGS-ledelsen «liker».

Et forslag om at Sævold skulle bli kasta ut fra konferansen vant stor oppslutning, men tapte med 21 mot 24 stemmer. Mange av de 24 angra nok sin stemmegivning, etter at samme Sævold framsto som en ufyselig pratemaker med ett formål: Å tilkludre og ødelegge diskusjonen. Etter at han hadde skravla i 15 av de 30 minutter en diskusjon skulle vare, blei et forslag om å gi ham 2 sekunders taletid møtt med trampeklapp.

**«SOSIALISTISK»
UNGDOM MOT Å HIVE
NGS-LEDELSEN NÅ!**

Et godt begrunna forslag om at NGS-ledelsen må trekke seg umiddelbart, stranda etter initiativ fra SU-dominerte folk. Forslaget dokumenterte NGS-ledelsens konkurskjøring av

— Jentekampen skal opp som egen sak på landsmøtet i Norges Gymnasiastsamband i februar.

— Jentekonferansen skal behandle og vedta saker den sjøl vil, uavhengig av NGS' plattform.

— NGS' landsmøte må vedta kravet om sjølbestemt abort.

— Vi krever skikkelig prevensjonsveiledning og gratis prevensjon.

— Mot diskriminering og kvinneforrakt. Kamp mot pornoen!

— Boikott kvinnediskriminerende lærebøker!

Disse sakene var blant de viktigste vedtakene som blei fatta på NGS' jentekonferanse i Oslo i slutten av november. Dette viser at det er brei oppslutning om viktige jentekamp-krav blant gymnasiastene. Men konferansen viste også at kampen nå reises på mange områder på gymnasene rundt om i landet.

organisasjonens økonomi og deres sabotasje av f.eks. Kampen for ny-norske lærebøker og for viktige jentekrav. SU mente bl.a. at Unge Høyre-folka i NGS-ledelsen ikke var mot jentekampen, de hadde en «gal linje for å få det gjennomført». Dessuten mente de at dersom NGS-ledelsen trakk seg nå, ville det bare bli rot og kaos.

Som om ikke det å kvitte seg med disse pampene nå nettopp er ei forutsetning for å gjenreise kamplinja i NGS og ordne opp i alt «rot og kaos» som er.

Nå er det viktig at alle kampvillige jenter går i spissen for å få valgt en NGS-ledelse som støtter jentenes interesser.

Hybler ved Ullevål sjukehus:

MIDDELALDERSK REGLEMENT BESØKENE JULES OPP

Elever på Ullevål Sykepleierskole har tatt kampen opp mot føydale boligforhold for elever og ansatte ved sjukehuset. De fleste som bor innafor Ullevål sjukehus område er mellom 20 og 25 år. Vi betaler hyblene våre sjøl. Reglene som gjelder for hyblene sier at de skal bli kontrollert av «husmor» 6 ganger i året. Dette skjer mens vi er på jobb eller skole og ikke har mulighet til å være tilstede!

Reglene sier at besøkende ikke får komme etter klokka 22.00 og alle besøkende må være ute klokka 23.30. «Mannlige overnattingsgjester vil bli rapportert» og overtredelse av reglene kan medføre utkastelse av hyblene. Det er da også flere blitt trua med. Vaktene på Ullevål sjukehus har politimyndighet innafor området og nylig blei en gutt jult opp av vaktene fordi han skulle på hyblen til jenta si.

Denne ordninga er trakassering og umyndiggjøring av elever og ansatte på det værste. Vi finner oss ikke i det lenger og har stilt til krav:

Slik bor jentene på Rikshospitalets hybelhus.

— Fri besøkstid
— Ingen kontroll av hyblene våre

Vi har foreløpig samla inn 200 underskrifter blant de reglementet gjelder. Disse reglene tilhører middelalderen og er

et forsøk fra sjukehusledelsen til å holde arbeidskrafta si i stramme tøyler. Alle elever må ta opp kampen mot slike regler og boforhold. Arranger underskriftskampanjer, brenn internatreglene, ha

punktdemonstrasjoner o.l. Reis kampen mot trakassering og umyndiggjøring av ungdommen!

Elevekorrespondent,
Ullevål Sjukehus

**MARILYN HANSEN,
FOSEN VIDERE-
GÅENDE SKOLE
PÅ FOSEN-HALVØYA
I TRØNDELAG:**

På vår skole inndrar rektor veggaviser, bl.a. om sjølbestemt abort. Jeg synes det var veldig bra at konferansen enstemmig støtta vårt krav om fulle demokratiske rettigheter på skolen. Disse rettighetene er ei forutsetning for å drive jentekampen.

**ANNE BERGE, SUNN-
DAL VIDERE-
GÅENDE SKOLE I MØRE OG
ROMSDAL:**

Konferansen inspirerer meg til det videre arbeidet! Jeg har fått prate mye med andre om arbeidet i jentegruppene, og vi har diskutert og utvekslet erfaringer. Dessuten synes jeg det er viktig å reise kampen mot NGS-ledelsen. De nekter å ta opp sjølbestemt abort og andre jentekrav. I jentegruppa på skolen vår er det stor enighet om at NGS-ledelsen er konsekvente fiender av krava våre, og vi krever NGS' regnskap på bordet!

**HEIDE FJELDVIG,
BERGENS KATEDRAL-
SKOLE:**

Det dårligste med konferansen er at Sævold er her. Han er ikke valgt hit, og burde holdt seg hjemme! Kravet om sjølbestemt abort slo han vekk med at det «kommer opp på Stortinget».

Han tenkte nok at han skulle ta knekken på oss med sine kurs-lærte «tale-gaver», men vi skal nok ta oss kurs vi og!

**KRISTINE MOLLØ-
CHRISTENSEN,
NORDHAUG VIDERE-
GÅENDE SKOLE,
BARUM I AKERSHUS:**

Jeg vil kritisere at vi fikk sakspapirene alt for seint. Sjøl fikk jeg dem 3 dager før konferansen, noen fikk dem dagen før. Da blir det ikke mye tid til å forberede seg. På skolen vår har vi ei jentegruppe, og vi er spesielt interessert i kvinnene i den 3. verden.

Personlig fikk jeg stort utbytte av møtet med forskjellige kvinneorganisasjoner lørdag kveld. Jeg fikk stilt representanten for Kvinnefronten de spørsmålene jeg lurte på. Vi hører jo så mye rykter og hets, men nå skal jeg melde meg inn i Kvinnefronten og bygge ei KF-gruppe på skolen!

**NINA BERG, VALLER
VIDERE-
GÅENDE SKOLE,
BÆRUM I AKERSHUS:**

Det viktigste nå framover er at vi jobbet aktivt med de konkrete forslaga som blei tatt opp. Nå må vi gå til aksjoner, tenne pornobål i skolegården g forbedre boikott av kvinnefiendtlige lærebøker som f.eks. franskboka «La Famille».

Til landsmøtet i februar må vi velge delegater som virkelig støtter og vil reise de viktige jentekravene. NGS-ledelsen begynner å få et langt og råtten rulleblad som fiender av elevenes interesser og vi må avsløre Unge Høyre-folka konkret på alle områder. Nå må vi velge en skikkelig kamledelse for gymnasiastene!

SOLIDARITETSKOMITEEN MED DELEGASJON I VIETNAM:

Skolen for gjenopprettelse av menneskeverd

Noen kilometer utafor Ho Chi Minh-byen ligger «Skolen for gjenopprettelse av menneskeverd». Slike skoler finnes det mange av i sør. De bærer navnet med rette, for de som kommer dit er menneskevrak. Og når de drar, er mange av dem virkelig blitt som nye.

Skolen er et rehabiliteringssenter for narkomane. 500.000 var det av dem i sør. Over 150.000 bare i Ho Chi Minh-byen. Fortsatt finner du narkotikaslaver i den sørlige hovedstaden. Men tallet er betraktelig redusert. Mellom 15 og 20 tusen regner regjeringa med at det finnes.

Vietnameserne ser problemet som et produkt av imperialismen, et av de mest nedverdiggende og tydeligste tegn på angripernes system. «Disse kameratene er ofre for nykolonialismen,» sa personalet på rehabiliteringssenteret og gikk rolig i gang med å legge fram de tørre tall om omfanget av problemet:

Som de optimister de er slo de til å begynne med fast at i følge planen skal hele problemet være løst innen utgangen av 1978. Ingen tvil om at den ville bli gjenomført.

De fortalte at narkotikaimporten fra gammelt av ble drevet av kinesere. Det var også farmasøytiske farmer, der det ble dyrket narkotika til medisinsk bruk. Disse lå spredt over hele landet. Nå er de under statens kontroll, og brukes bare til sitt opprinnelige formål — medisinsproduksjon.

THIEU: HANDLENDE IDØD

Under krigen var handelen med stoff statsdrevet. Dens øverste beskytter var Thieu, som dreiv den med amerikanernes støtte. Før ham tjente president Ky seg rik på landsmenns ulykke. Også CIA dreiv denne dødshandelen. Den gikk ikke bare ut over vitenamerne. Amerikanske soldater ble tilbudt stoff. Det hele hadde en hensikt: Å sløve ned all motstand mot den imperialistiske krigen.

Det stedet vi besøkte, hadde behandlet 4000 ofre på litt over 2 år. De fleste av dem ungdommer: 46,8 prosent mellom 16 og 25 år, 37,5 prosent mellom 26 og 35, 4,8 prosent mellom 36 og 45, 8,4 prosent over 46 år og 2,56 prosent under 15.

Den overveiende delen var altså i skolealderen, hvorav hele 13

prosent var analfabeter. Hele 84,8 prosent hørte hjemme mellom 1. — 12. klasse på skolen, mens 2,2 prosent var på universitetsnivå. Imperialismen gjorde sitt beste for å ødelegge ungdommen, og dermed livskrafta, i det vietnamesiske samfunnet.

NARKOMANI OG KRIMINALITET

Narkomani er ikke den eneste belastninga krigen har påført dem. De aller fleste narkomane i Sør-Vietnam var samtidig kriminelle. Hundre prosent av pasientene på det senteret vi besøkte var tjuver. Totalt var 50 prosent ransmenn, 1 prosent mordere, 8 prosent pushere og 10 prosent hallikar.

En stor prosent av handlerne kom fra svært rike familier. Profittene gikk ned for en del av borgerskapet, og de kasta seg ut

i narkotikatrafikken for å ta igjen noe av det tapte.

EN LANGVARIG KAMP

Vietnameserne legger ikke skjul på at dette problemet enda fins, og at rester av det vil merkes lenge. De forteller at smuglinga er svært vanskelig å stoppe, fordi den går gjennom kanaler som har fungert i årevis. Men de er svært stolte av at for eksempel et stoff som heroin i dag er helt ute av bruk, mens 90 prosent av ofrene brukte det før. Marijuana blei brukt av 5 prosent før, og er også utrydd, likeledes LSD, som blei brukt av 1 prosent. Det stoffet som brukes i dag er opium. Myndighetene regner med at 100 prosent av de som fortsatt er narkomane bruker opium. 20% før. Dette fordi det er lettest å få tak i på grunn av at det brukes til medisinsproduksjon. I tillegg regner de med

at 5 prosent bruker lettere stoffer som valium.

— USAs mål var å forgifte de unge, ødelegge og amerikanisere samfunnet. De stimulerte narkotika-handelen og ville kontrollere de narkomane som sine lakeier, forteller lederen for rehabiliteringssenteret.

FULLSTENDIG OMDANNING

— Her gjennomgås det en fullstendig sosial omdanning, fortsetter han. Ofrene må isoleres helt fra omgivelsene. De slutter helt med stoff — altså ingen langsom nedtrapping. De får medisinsk behandling. Her inngår akupunktur og tradisjonell, vietnamesisk medisin. I tillegg trenger de sjølsagt en form for psykologisk behandling. De trenger å stabilisere seg, få fred i sinnet. Det er første mål.

Så legger vi stor vekt på de ideologiske behandlinga. Det vil si at vi diskuterer grundig krigen og det imperialistiske systemet som har skapt narkotika-problemet. Vi gjenoppliver de enkeltes egen historie. Slik ser de sjøl at dette stemmer. Men de er blitt vant til å leve i rennesteinen. Derfor kan det ta lang tid før de greier å gi opp sitt gamle leveste og begynne å tenke kollektivt. De trenger politisk skolering, og må sjøl se at det er revolusjonen som gir dem hjelp.

— Hadde ikke Thieu-regimet noen institusjoner for narkomane? lurer vi.

— Jo, men dem var det ingen hjelp i. De var fengsler med piggråd rundt. Metoden der var å slå når ofrene fikk kriser. Her legger vi vekt på kjærlighet og kameratskap.

— Hvordan går dere fram for å innarbeide et kollektivt leveste?

— Her er de narkomane sjøl med og styrer senteret. Vi diskuterer opplegget, og lederne er ofte sjøl tidligere narkomane som veit av egen erfaring hva dette er.

PRODUKTIVT ARBEID — EI FORUTSETNING

— Men er det ikke stort tilbakefall? Gifthungeren forsvinner vel ikke bare med politiske

diskusjoner?

— Den viktigste delen av behandlinga her er den andre fasen, som er produktivt arbeid. Dette senteret er beregna på førstetrinnsbehandling. Vi sender ofrene til nye økonomiske områder, fabrikker eller tilbake til hjembygda. Der får de hjelp av folk som kjenner problemene deres og deltar i oppbygginga av samfunnet. De som drar ut i produksjonen herfra går det svært bra med. Men blant dem som ikke greier det og drar rett hjem uten å være sikra arbeid, er tilbakefallet stort, 66,6 prosent. Vi har en del tilfeller av slike her. Dersom de får tilbakefall og kommer hit igjen, holder vi dem her nokså lenge.

Allerede mens de er her jobber de med ting. For eksempel lager vi matter til eksport. Pasientene har inntekter av dette sjøl.

«NÅ BEGYNNER JEG Å FORSTÅ»

Den overveiende delen av pasientene er gutter, legger vi merke til, mens vi går gjennom de mange rommene i senteret. Det er 12 prosent jenter her, forteller doktor Long, en av legene. Vi snakker med en av dem. Hun har vært her i seks måneder og trives bra. Det har vært hardt, sier hun, men understreker at den kunnskapen hun har fått har hjulpet til å forstå at den kampen hun fører er en kamp mot imperialismen. «Før visste jeg ingenting, bare at livet var et helvete,» sier hun med et smil. «Nå begynner jeg å forstå.»

Vi passerer biblioteket, der ivrige hoder er bøyd over bøker av Ho Chi Minh. Videre gjennom oppholdsrom og arbeidsrom, der mange er opptatt med å flette sivmatter.

NYE MENNESKER

Ved inngangen til en av bygningene henger en parol: «Gjennom 10 års tid og 100 års tid må vi skape nye mennesker. — Ho Chi Minh.»

I en sal i 2. etasje sitter mange av pasientene og venter på oss. De klapper og begynner med en gang å synge en sang om onkel Ho, militant og taktfast.

★ røde garde

Avisa til RØD UNGDOM
Boks 2046, Grünerløkka, Oslo 5
Postgiro for abonnement: 4 79 21 31
Postgiro for kommisjonærer: 20 60 68
Abonnement koster 30 kroner for ett år
RØDE GARDE kommer ut hver måned
bortsett fra juli
Redaktør og ansvarlig utgiver:
Erling Maartmann-Moe
Trykt i offset hos A/S Duplotrykk

Forsvar palestinerne rettigheter

Det blir ikke fred før de palestinske styrkene har nedkjempet Israel på salgemarken, sa PLOs leder Yasser Arafat i en nyttårstale. Han tok til orde for opptrapping av gerilja-aksjonene mot Israel.

Forhandlingene om en fredsslutning mellom Egypt og Israel setter søkelyset på palestinerne rettigheter. Staten Israel ble oppretta ved at folket som bodde i områder ble drevet bort. Siden 1948 har palestinerne måttet bo i teltleire, og har organisert kampen mot okkupasjonen av landet deres derfra.

Staten Israel har oppført seg som gjøkungen. Allerede ett år etter at Israel var proklamert, hadde de utvida landet sitt med 30% gjennom kriger med naboene. I seksdagerskrigen i 1967 mangledobla de territoriet på samme måte.

Uansett resultatet av Sadats og Begins forhandlinger, kan det ikke bli noen fred i Midt-Østen så lenge palestinerne er fordrevet fra landet sitt. Egypt har full rett på å få tilbake Sinay og Syria har rett på Golan. Men palestinerne har ikke fått sine rettigheter med det. Palestinerne krever et fritt Palestina, der palestinerne kan leve i sitt eget land.

Imperialistene forsøker å piske opp en opinion mot palestinerne kamp, vil ha det til at de «aldri blir fornøyde» og at de er imot fred. Palestinerne ønsker rettferdighet, og det blir ikke fred før det blir rettferdighet. Palestinerne trenger vår aktive støtte nå.

Mange innlegg til Røde Garde

Det er svært gledelig at så mange skriver inn til Røde Garde om saker som skjer på hjemmeplassen og andre ting de kommer over. Det er slik ei kommunistisk avis skal være, ei avis som gjenspeiler det som skjer.

I løpet av høsten har slike innlegg fra korrespondenter tatt seg så mye opp, at vi i redaksjonen har blitt hengende etter. Vi har satt av for liten plass til korrespondentinnlegg, og i flere tilfeller har vi kuttet ut innlegg som burde vært med, i stedet for å forkorte litt og gjøre plass. Vi lover å endre på dette. Korrespondentinnlegg skal få mer plass, og vi skal jobbe bedre med innleggene.

Flommen av innlegg viser oss at Røde Garde begynner å bli viktigere i ungdomskampen, og at avisa må komme oftere.

Vi oppfordrer alle til å bidra til at flommen av innlegg bare vil øke framover!

NY STUDIESIRKEL:

Lørdag den 14. januar er den nye studiesirkelen fra Rød Ungdom klar for utsendelse til hele landet. Den bør leses og brukes av mange!

Sirkelen har materiale til å gjennomføre 3 studiemøter. Det første handler om forskjellen på kapitalisme og sosialisme. Her blir det forklart ut fra eksempler åssen kapitalistene har makta i Norge, hvorfor arbeiderklassen må gjøre revolusjon, og hvorfor sosialismen er bra og rettferdig for vanlige folk.

Det andre møtet tar opp situasjonen i verden i dag, og spesielt hvordan de to supermaktene USA

og Sovjet truer med ny verdenskrig.

Det tredje møtet tar opp skolen. Det legges opp til diskusjon på karakterene, på innholdet i skolen, på at det er rettferdig å gjøre opprør. For å vise åssen dette er mulig, har vi med et intervju med en som var med på politiske kamper på Manglerud ungdomsskole i slutten av 60-åra. Her er det mye bra erfaringer som må brukes i dag.

Men ikke nok med dette: Bakerst i heftet er det en rekke mindre artikler som folk kan lese i tillegg. Kort og enkelt forteller disse artiklene om Marx, Engels, Lenin, Stalin og

Mao, hvem de var og hva de sto for. De tar opp 1. mai og 8. mars, tar opp AKP(m-l) og Rød Ungdom, forteller om nazisme og rasisme og andre viktige saker som det trengs informasjon om.

Til hvert møte er det satt opp spørsmål til diskusjon, og heftet har mange bilder og illustrasjoner.

Studiesirkelen kommer til å koste ca. 5 kroner og blir på 64 sider i alt.

Sirkelen vil bli laga i to utgaver, en på bokmål og en på nynorsk. De vil komme ut nesten samtidig: Bare ei uke etter bokmålsutgaven regner vi med å ha nynorskutgaven

klar for utsending.

Denne sirkelen bør leses og brukes av mange. Overalt finnes det ungdom som er interessert i hva Rød Ungdom står for og driver med. Det er slett ikke noen forutsetning at folk må gå på møter for å lese den. Den bør selges på gata til all interessert ungdom!

Men sjølsagt er det viktig å sette i gang sirkler. Alle bør samle folk nå, sende inn bestillinger på sirkelen til Oktober forlag og sette i gang for fullt!

Studiesirkel for Rød Ungdom: «Vi skal seire!» Oktober forlag, boks 6875. St. Olavs plass. Oslo 1. Husk å merke om dere ønsker bokmåls- eller nynorskutgaven.

LÆREMIDDELAKSJONEN PÅ LILLEHAMMER GYMNAS: 200 DEMONSTRERTE TROSS POLITIFORBUD!

røde garde
korrespondent

I det indre av østlandet har hetsen mot dialektene stått sterkt. Derfor var det banebrytende da elevene ved Lillehammer gymnas gikk til streik 10. november for økte bevilgninger til nynorske læremidler.

To dager før aksjonsdagen blei det holdt allmøte med innledning av et medlem i Norsk Mål-ungdom. Aksjonsdagen blei det delt ut løpesedler og hele 200 slutta opp om demonstrasjonstøt til tross for at politiet trakk tillatelsen tilbake på grunn av «trafikk-hensyn». Men demonstrasjonsdeltakerne gikk to og to på fortuet, stansa på grønt og slapp bilene forbi. Til slutt tok toget en runde i skolegården og ropte slagord så det gjalla. Dagen blei avslutta med uformelt samvær og oppsummering.

En av deltakerne i aksjonen ga uttrykk for at nå må Unge Høyre ut av NGS-ledelsen. — 200 gikk i toget, men Unge Høyre på skolen var mot aksjonsdagen helt fra begynnelsen av, sier han.

Korrespondent,
Lillehammer

PAX-FORLAG SIN OPPSKRIFT PÅ SOSIALISME

Man tager bøker fra Pax, forlag, rører rundt og vips — blir det sosialisme i Norge. Dette er Pax forlag sin oppskrift for sosialismen. Under overskrifta: «Med sosialisme

på menyen trengs det gode kokebøker» prøver forlaget å få folk til å betale dem penger som om det skulle dreie seg om å lage benløse fugler eller fiskerboller. Samfunnet er en gryte med graut som den

allmektige som har lest bøker bare trenger røre i for å få sosialisme. Kokken er iført slips for å gjøre han så klasseløs som mulig — det kan være direktøren like så vel som en festkledd arbeider. Og viktigst av alt: Med PAX' kokebok kan han gjøre jobben alene!

Visst trenger vi å lese bøker for å greie å lage revolusjon, vi må studere de marxist-leninistiske klassikerne, og erfaringer arbeiderklassen har gjort i andre land og i Norge. Men Pax forlag håner de kommunistiske klassikerne når de framstiller verkene deres som kokebøker — nei marxismen-leninismen er rettledning for handling — Vi skal ikke sitte bak et skrivebord og røre, vi skal ut på gatene, skolene og fabrikkene og lage opprør!

Neste Røde Garde

Neste nummer av Røde Garde kommer ca. 4. februar. Stoff til dette numret må være oss i hende seinst fredag 20/2. Korte meldinger og aller siste nytt kan vi ta imot til fredag 27/2. Vent ikke til siste liten med å sende oss stoff, skriv med en gang noe har hendt!

Redaksjonen er å treffe på tlf. (02) 35 32 62 som oftest om formiddagen og tirsdag til kl. 19.00

For folk i Oslo: Distribusjonen treffes hver lørdag formiddag i Øvre gate 7.

TRYKKFEIL

I artikkelen om hvitbøker om politiske oppsigelser i forrige nummer av Røde Garde, er det kommet inn en trykkfeil. I stedet for — «to av de som blei sagt opp på Elektrisk Bureau» — skal det stå: «De ti som blei sagt opp ...» Beklager.

NOREG RUNDT

A black and white portrait of a young woman with long, wavy hair. She is wearing a dark turtleneck sweater under a light-colored jacket. The photo is positioned in the upper right corner of the page.

Oslo 1

Karakterstreik i Bodø

15. november streika elevene ved Bodø Husflidskole mot at det er blitt innført norsk-karakter ved husflidskolen. På forhånd var norsk-karakter og hele karaktersystemet grundig diskutert på allmannamøter. Det ble da også vedtatt å boikotte norskundervisninga til karakteren er fjerna. Dette ble også grundig diskutert med norsklæreren, som ble enig med elevene!

Læreren ringte til KUD (departementet) for å høre hva som ville skje hvis han nekta å sette karakterer i norsk. De sa at det ennå ikke var lovfesta med karakterer på halvårige skoler, «men at det ville gå ut over elevene hvis han ikke satte karakterer»!

Aktiviserte alle under streiken

På streikedagen delte vi oss inn i grupper. Ei gruppe var på skole og skreiv brev til alle husflidskolene, YLI, KUD og

til Rådet for videregående opplæring. Ei gruppe sto på stand og delte ut løpesedler og samla underskrifter på flere steder i byen. Og reaksjonene var veldig positive. Den siste gruppa oppsøkte seks skoler i byen for å opplyse om streiken og samle støtte.

God pressedeckning

–Vi fikk god pressedeckning av aksjonen, og intervju i lokalradioen. Fylkesskolesjefen ble naturligvis intervjuet og spredde

sin elevfiendtlige politikk. Han kunne ikke skjønne hvorfor vi streika! Vi bestemte oss for at han skulle få høre fra oss.

Fylkesskolestyret: «Det lukter av streiken»!

Uka etter kom hele fylkesskolestyret på befaring til skolen og okkuperte pauserommet så vi måtte gå ut i pausen. En elev fikk komme inn til dem, men de var sjølsagt ikke særlig interesserte i å høre hvorfor vi hadde streika. De sa «det lukta av streiken». Elevrepresentanten spurte da om det ikke gikk an å snakke som voksne mennesker, og sa at vi elever var interessert i en konferanse med fylkesskolesjefen. Svaret var: «Jeg vil ikke bli stilt skolerett av elevene.»

Reis kampen også etter jul!

Gjett om vi blei forbanna på fylkesskolestyret! I boikottimen neste dag hadde vi vår egen norskundervisning, mens 5 av oss skreiv henvendelse til formannen i fylkesskolestyret og ba om en konferanse. Det hjalp! Vel ei uke etter troppa noen av oss opp på kontoret hans. Men vi fikk sjølsagt ikke overbevist han, og kunne kanskje spart oss det besøket.

Til slutt vil vi oppfordre alle husflidskoleelever til å reise kampen utover vinteren og våren. Ha grundige diskusjoner og aktiviser alle under aksjonene. Dette styrker enheten og kampmotet enormt. Vi gir oss ikke for karakterene er fjerna!

Elevkorrespondent

rode garde korrespondent

FØRSTELÆRAREN KALLA MEG SKITUNGE!

Skulane i Førde har nyleg hatt læremiddelaksjon saman med masse andre stader i landet. På ungdomsskolen er det utrivelege tilstandar. Kva var det som hende då du delte ut stensilane om læremiddelaksjonen på skulen, Svein?

S: Jau, eg blei innkalla til førstelæraren. Han vart bra vill. Rakka ned på målungdommen, og gjorde det til ein kriminell handling å spreie informasjon om aksjonen som var føreståande. Dette ville øydelegge for målungdommen som sikkert aldri meir fekk henge opp plakatar på skulen, fekk eg høyre.

Læraren kalla meg skitunge! Dette ordet brukte han 3–4 ganger i samtale med ein annan lærar. Han ville ikkje at nokon skulle øydelegge det demokratiet som vi visstnok har her. Han sa tilmed at allmøte var noko av det mest udemokratiske han visste. – Slike møter har ikkje elevane greie på, heiter det.

SKULEELEVANE
SAMANLIKNA
MED SPEBARN

S: Og så dagen etterpå da. Gymnasiastane hadde skrive veggavis om dette. Ein lærar spurte om eg syntest eg blei mobba av lærarane. Ja, sa eg. –«Nåja, hvis ungdomsskuleelevane skulle gå i tog, var det like godt at vi fekk med barnevognar med det same»...

K: Læraren set dykk i bås med spebarn??

S: Ja, det er heilt tydeleg når ein får servert denslags utan omskriving. Ein frå gymnaset kom for å orientere oss om målsaka. Han fekk ikkje lov til å seie eit einaste ord til oss ungdomsskuleelevane om sjølve aksjonen som skulle vere!

K: Er alle lærarane like galne?

S: Nei. Men enkelte passar for godt saman med det kvasse reglementet, og dei er eg blitt forbanna på.

VI KUNNE BRYTE
REGLANE

K: Det må vere mange som mislikar desse forholda?

S: Jau, det er sikkert. Og det blir teke opp i klassetimar, og i elevråd. Men så fell det berre vekk fordi læ-

rarane stoppar saka, eller av andre grunnar. Slik er lovene, får vi høyre.

K: Korleis skal de gjere det då?

S: Vi må samla oss og gjere folk utafor skulen merksame på tilstandane. Vi kunne bryte reglane, ganske en-

kelt, samle støtte for å gjere skulen meir elev-venleg. Akkurat no om dagen har eg sett at mange er villige til å bli med. Fleire med meg har blitt herda i motbøra frå skuleleiinga. Så eg ser meir optimistisk på det enn eg gjorde før i år.

Landskonferanse for aktivistar

Aksjonsnemda for språkleg rettferd i skulen arrangerar stor aktivistkonferanse i Oslo siste helga i januar. Konferansen skal summere opp aksjonane i haust og streke opp liner for kampen frametter. Konferansen er åpen for alle interesserte. Møt fram!

OPERASJO KJEMPEND

120 elever på Bredtvet videregående skole i Oslo har gått sammen om et forslag om at Operasjon Dagsverk 1978 skal gå til en transittleir som frigjøringsbevegelsen Pan Africanist Congress (PAC) har for azanske flyktninger i Tanzania.

Røde Garde har snakka med tre av elevene bak forslaget.

– Kan dere fortelle om prosjektet dere har foreslått til Operasjon Dagsverk 1978?

– Tom Helge: Vi har foreslått å samle inn penger til en transittleir frigjøringsbevegelsen PAC i Azania (Sør-Afrika) har i Tanzania. Leiren, som er en slags flyktningeleir, ligger ca. 1000 km utafor Dar es Salam. De som må flykte fra Azania fordi rasistpolitikken der jakter på dem, blir inkvartert i denne leiren før de blir overført til andre steder. Til skoler i andre afrikanske land, eller til militære treningsleire PAC har.

– Hva skal pengene brukes til?

– Anne: Dette er ikke en militær treningsleir, og pengene skal ikke gå til våpen, men til mat, klær, medisiner, store telt, og tre landrovere og en stor lastebil.

– Hvilken betydning har denne leiren for de kjempende ungdommene i Azania?

– Tom Helge: Leiren er 100% nødvendig for den kampen skoleungdommen i Azania fører mot Vorsters rasistregime. Etter Soweto-opprøret i juni '76, og kampene i høst da skoleungdommen boikotta eksamen og gikk i langvarig skolestreik, er undertrykkinga av afrikanerne bare blitt hardere og hardere. Flyktningestrømmen er derfor blitt mangedobla.

– Anne: Skal en afrikaner få arbeid, er det to ting han må ha: Eksamenspapirer og vandelsattest fra rasistpolitikken. Alle de tusener som boikotta eksamen i høst, får sjølsagt ikke disse papirene, og dermed heller ikke arbeid. Da er de jaga vilt av politikken. Det er derfor ganske sikkert at mange av skoleelevane som i høst boikotta eksamen og streika, har måttet flykte til transittleiren i Tanzania.

– Hvorfor har dere foreslått dette prosjektet?

– Yvonne: Lovene til NGS sier at OD skal gå til et internasjonalt prosjekt som bidrar til å gi folket i det landet det gjelder reell frigjøring. Når vi har valgt Azania, er det fordi her har kampen den siste tida vært hardest og mest skjerpa. Og her er det skoleungdommen som har gått i spissen. Slik at dette blir solidaritet direkte fra skoleungdom i Norge til skoleungdom i Azania.

– Tom Helge: PAC's linje for kampen støtter vi fullt ut: De mobiliserer de breie massene av afrikanere til kamp, og PACs ledere står sjøl i spissen ute i kampen. De veit at bare en væpna frigjøringskamp kan gi den afrikanske befolkninga landet sitt tilbake fra de hvite inntrengerne. Og de fører kampen helt uavhengig av de to supermaktene USA og Sovjet.

Tom Helge er formann i 3. verden komiteen på skolen: «Det er fullt mulig å vinne uravstemninga for dette forslaget, bare vi har topp aktivitet framover. Bruk fantasien i støttearbeidet, skap diskusjoner og saml konkret støtte til prosjektet før avstemninga.»

N DAGSVERK 1978 TIL AFRIKANSK UNGDOM

Yvonne, som har skrevet under på oppropet, sier: «De svarte i Azania er hardt undertrykt, vi må støtte dem!»

Anne, som er med i kristelig skolelag: «Nettopp som kristen må jeg stå på de undertryktes side, mot undertrykkerne.»

— Anne: Dessuten veit vi at motstanden mot Vorster og rasistregimet hans er kjempestor blant norske gymnasiaster, og vi tror dette prosjektet vil samle stor støtte og vil kunne vinne uravstemninga.

— Hvilke reaksjoner møtte dere da dere gikk rundt å samla underskrifter?

— Yvonne: — Folk sto på afrikanske ungdommens side, og støtta kampen de fører og prosjektet. Noen var redd penga skulle gå til våpen, noe de jo ikke skal gjøre. Også var det mange som var redd penga ikke ville nå

fram. Men pengene skal overføres offentlig, det krever NGS' lover. Og vi har jo allerede direkte kontakt med PAC's kontor her i Oslo.

— Hvorfor støtter du som kristen PAC og dette prosjektet?

— Anne: Nettopp som kristen står jeg på de undertryktes side, mot undertrykkerne. Jeg innser at afrikanerne ikke kan frigjøre Azania uten ved væpna kamp, sjøl om jeg synes det er problematisk. Men Jesus mente ikke at vi skulle sitte på baken å se på rasisme, nød og undertryk-

king, men tvert imot at vi skulle gjøre noe med det. Til og med Kirkenes verdensråd støtter årlig PAC med bevilgninger.

— Hva mener dere gymnasiaster på andre skoler som vil støtte dette prosjektet skal gjøre framover?

— Tom Helge: Vi skal fra skolen vår sende direkte oppfordring til alle landets skoler om å støtte prosjektet like over jul. Og da gjelder det å ha topp aktivitet framover. Ta prosjektet opp til diskusjon og foreslå støtte overalt! I elevrådet, i klassen, i jentegruppa, i

kristelig skolelag, på allmannamøte osv. Bruk fantasien i støttearbeidet: Hold appeller i skolegården. Brenn Vorsterregimets flagg, og heis PAC-flagget på flaggstanga. Avhold kakelotterier til inntekt for PAC. Men det viktigste er å skape diskusjon om prosjektet, og samle konkret støtte. Derfor bør det på alle skoler settes i gang underskriftslistor for prosjektet sånn som vi gjorde. Det er en fin metode å få diskusjon på.

Målet må være å vinne uravstemninga, og det er fullt mulig!

PAC i spissen for kampen

Pan Africanist Congress er den ledende krafta i frigjøringsbevegelsen i Azania. Den første kampsaka PAC tok opp etter at det ble dannet i 1959, var passlovene. Passlovene betyr at enhver afrikaner alltid må ha pass på seg og kan bli stoppet og kontrollert til enhver tid. De blir behandla som fremmede i sitt eget land.

21. mars 1960 sto de i spissen for en svær, ikke-voldelig aksjon der tusenvis brente passene sine, symbolet på undertrykkinga. Rasistpolitiet brukte flyvåpnet for å skremme folk og drepte og såra flere hundre ungdommer i Sharperville-masakren.

Under Soweto-opprøret i juni '76 streika og demonstrerte over 10 000 svarte og også hvite skoleelever, studenter og arbeidere mot innføringa av boerspråket «afri-cans» som undervisningsspråk i skolen. Boerspråket er symbol på rasismen. Da sto også PAC sammen med flere masseorganisasjoner i ledelsen for kampene.

Av de siste hundre dødsstraffene i Azania var 98 for medlemsskap i PAC. Medlemsskap i PAC er forbudt.

PAC HAR STOR STØTTE I AZANIA OG INTERNASJONALT

E. A. Brett, en forsker ved Witwatersrand universitetet i Johannesburg har foretatt en rundspørking om «afrikanske holdninger». Resultatet

er offentliggjort av South African Institute of Race Relations. Denne undersøkelsen viser at PAC hadde oppslutning fra 57% av de spurte, mens ANC fikk støtte fra 39%. Bare 29% sa de var mot PAC, mens hele 41% var mot ANC. 14% hadde et uavklart forhold til PAC, mens tilsvarende for ANC var 20%.

PAC er anerkjent av OAU, organisasjonen for afrikansk enhet. De har en fast observatørdelegasjon ved FN. De får årlig bevilgninger fra Kirkenes Verdensråd, og fra en rekke vestlige organisasjoner og noen regjeringer.

PAC IKKE RASISTISK!

En av hovedgrunnene til at initiativtakerne til PAC i '59 brøyt med ANC, var at ANC's politikk baserte seg på samarbeid, kompromisser og innrømmelser overfor rasistregimet. Lederne i ANC hadde høye posisjoner innafor systemet. PAC spør aldri om innrømmelser overfor regimet. De fører en uforsonlig kamp mot de hvite lederne, den hvite statsmakta — mot de hvite inntrengerne. Men det betyr ikke at PAC er rasistisk! PAC sier sjøl: «Vi tar skarpt avstand fra all rasisme. Om en person er inder, farget eller hvit er helt uten betydning. Det som teller er at alle tilhører menneskeslekten, uansett hudfarge, tro eller geografisk opprinnelse. Alle i Azania er afrikanere, så fremt de er lojale overfor landet vårt.»

BODØ-ELEVER BEVILGA 1000 KR

TIL PAC — REKTOR NEKTA,

PENGENE MÅTTE SPISES OPP!

Elevene her ved Bodø husflidsskole hadde før jul 1500 kr. igjen av velferdsbudsjettet vårt. Vi vedtok med stort flertall å bevilge 1000 kr. av disse til PAC, og sende det med en takk til Count Pietersen fordi han besøkte oss i høst. Rektor ga da beskjed om at dette ikke var lovlig! Pengene måtte brukes på oss sjøl. Så historia endte med at vi måtte spise opp penga vi ønska å gi til PAC: en kveld middag på hotell, og neste dag servering på skoleavslutninga. For mange av oss smakte ikke denne maten særlig godt!

Elevkorrespondent.

UD-TALSMANN TIL RØDE GARDE:

Utenriksdepartementets pressetalsmann Egil Helle forteller på spørsmål fra Røde Garde at den norske regjeringa i 1977 bevilga 650 000 kroner til PAC, til mat, klær og medisiner til PAC's transitt- og rehabiliteringsleir i Tanzania.

Dette er altså den leiren som elevene på Bredtvet foreslår at Operasjon Dagsverk 1978 skal gå til!

3. Verden Komiteens PAC inn-samling hadde første juledag nådd 191 692,21! Målsetninga er nådd to ganger før nyttår!

Foto: NTB

Verda er delt i tre

I februar 1974 la formann Mao fram teorien om at verda i dag deler seg i tre deler. Mao delte inn verda slik: « Etter mitt syn er USA og Sovjetunionen den første verda. Japan, Europa og Kanada er den midtre delen og høyrer til den andre verda. Vi er den tredje verda.» «Den tredje verda har ein diger folkesetnad. Med unntak av Japan høyrer Asia til den tredje verda. Heile Afrika høyrer til den tredje verda, og Latin-Amerika også.»

Formann Mao forklarte at dei to supermaktene USA og Sovjet er på kollisjonskurs. Dei vil begge herske over verda åleine, og rustar seg til krig for å slå den andre. Mest aggressiv er Sovjet, fordi Sovjet noe er i framgang, og har teke opp kampen med USA.

Den tredje verda er stormsenteret i verda. Her reiser folka seg mot imperialismen og kolonialisme. Fleire stader er det folkekrig mot undertrykkinga. Frigjeringsrørslene viser at den sosialistiske verdsrevolusjonen er i gang, og den nasjonale frigjeringskampen rettar dei hardaste slaga mot imperialismen, og særleg mot supermaktene USA og Sovjet. Difor er nettopp den tredje verda hovedkrafta i verdsrevolusjonen i dag.

Den første verda:

Supermaktene USA og Sovjet slåss om kontrollen over heile verda

IMPERIALISTMAKTENE UTVIKLAR SEG UJAMT

England var det første landet som utvikla ein kapitalistisk økonomi. Den raske framgangen til landet gjorde at England vart den første store imperialistmakta. Ein periode låg India, Australia, Kanada og store delar av Afrika direkte under engelsk herredøme. Utbyttinga av folk og råvarer i koloniane sikra England enorme rikdommar.

Andre kapitalistiske land utvikla seg òg, og skaffa seg koloniar, som t.d. Frankrike. Men då Tyskland fekk samla seg og utvikla den kapitalistiske økonomien, var verda allereie oppdelt. Men Tyskland ville ha ein «plass i sola» som dei sa, derfor gjorde dei krav på koloniar dei òg. Dei ville ha en-

gelske koloniar, dette gjekk naturlegvis ikkje England med på. Dermed kom den første verdskrigen — krig var einaste vegen å gå for å få ei nyoppdeling av verda.

Tyskland tapte stort på 1. verdskrigen. Men ei rask utvikling gjorde at Tyskland igjen kravde nyoppdeling av verda. Hitler kravde «Lebensraum» for Tyskland. Dette vart så bakgrunnen for den 2. verds-

USA FØRST SOM IMPERIALISTISK SUPERMAKT

USA har vore ei imperialistisk stormakt i mange ti-år. Etter den 2. verdskrigen vart ho ei supermakt. M.a. gjennom Marshall«hjelpa» sikra dei seg innpass i næringslivet i Europa, og då

NATO vart danna i 1949 kunne USA sikre dei økonomiske interessene sine gjennom militærstyrkar over heile Europa. I periodar i 1950-åra var USA suveren, dikterte land i Afrika, Asia, Latin-Amerika og Europa. Det var i denne perioden USA rykka inn i Indo-Kina.

Etter kontrarevolusjonen i Sovjet i 1956, vart Sovjet ei imperialistmakt. Og Sovjet si utvikling som supermakt har i denne perioden gått raskare enn i USA. USA har jo også i denne tida hatt store tilbakeslag, t.d. når dei vart kasta ut av Indo-Kina.

SOVJET OG USA ER DEI TO IMPERIALISTI- SKE SUPERMAKTENE

Ikkje noko anna imperialistisk land kan måle seg

med USA og Sovjet, korkje i militær eller økonomisk styrke.

Dei har kolossal rikdom:

I 1976 var verdien av nasjonalproduktet i USA på 1 690 000 mill. dollar. I Sovjet, 930 000 mill. dollar. Til saman svarar desse to landa for 40% av nasjonalproduktet i verda.

Mykje av rikdommen stel dei frå andre nasjonar:

I 1976 ga private investeringar i utlandet USA ein profit på 22 000 mill. dollar. Profitraten var 16%. Dette er ein måte USA syg blodet ut av folk i verda.

Sovjet sine plyndringsmetodar ligg slett ikkje under for USA. Sovjet seier dei gjer økonomisk og militær «hjelp» hovudsakleg til land i den tredje verda. Det dei skjuler bak all «hjelpa» er at

den skaffar dei enorm profitt. «Hjelpa» Sovjet har gitt til India er m.a. varer som er selde 20–30%, opp til 200% over prisane på verdsmarknaden. For importert naturgass frå Asia har Sovjet teke over det doble i pris når dei har selt den vidare til Vesten.

Dei har mektige militære styrkar:

Sovjet sine militære styrkar har dei siste åra stege med 4–5% pr år. I dag sluker militærutgiftene 12–12,5% av nasjonalproduktet i Sovjet. Sovjet sitt militære forbruk er rekna til 24% høgre enn USA sitt.

Dei har militære styrkar over heile verda:

USA har om lag 400 000 mann av dei væpna styrkane sine stasjonert i framande land, Sovjet har 700 000!

VILEVERI EI FØRKRIGSTID

Lenin sa at dei som kjem seint mellom imperialistmaktene alltid vil at verda skal delast opp på nytt. Av dei to supermaktene var det Sovjet som var sist ute, derfor er det Sovjet som er den griskaste no. Utviding av Sovjet si makt må gå på kostnad av den makta USA har. Kampen mellom USA og Sovjet gjeld ikkje berre einskilde områder rundt i verda, den gjeld kven av dei to som skal kontrollere heile verda. Denne kampen kan ikkje løysast på anna vis enn gjennom krig.

Den andre verda:

Ei kraft som kan gå mot supermaktene sine ønske om herredømme over verda

LANDA I DEN ANDRE VERDA ER IMPERIALISTISKE

Landa i den andre verda kan ikkje måla seg med supermaktene, korkje i økonomisk eller militær styrke. Men dei er imperialistiske makter. Nokre av dei har endå til direkte koloniar. England har Bermuda og Nord-Irland, Danmark har Grønland. Samstundes utbytter dei land i den tredje verda som nykolonialistar.

I Brasil er det supermakta USA som dreg mest profitt ut av landet. Men imperialismakter som Vest-Tyskland, Kanada og England har store interesser der

Sverige har 50 fabrikkar der og Noreg er òg representert med m.a. Elkem Spigerverket som har vore der sidan 1945, Sverre Munch A/S har ei dotterbedrift der og det same gjeld Kværner, Borregaard og Bjelland.

SUPERMAKTENE TRUGER DEN ANDRE VERDA

Samstundes som imperialismakterne i den andre verda utbytter land i den tredje verda, er dei utsett for utbytting, press og trugsmål frå supermaktene.

Eit døme er Sovjet sitt press overfor Svalbard. Trass i at Svalbard er norsk

land driv Sovjet ope press for å få kontrollen med dette området.

I Tsjekkoslovakia har ikkje Sovjet gått av vegen for direkte hærtaking av landet for å behalde kontrollen.

Imperialistlanda i den andre verda utbytter land i den tredje verda. Likevel ønskjer dei ikkje å underleggja seg kontrollen til supermaktene. Dei strevar etter å verte deira likemenn. Dei vesteuropeiske landa let seg ikkje kontrollere så lett av USA-imperialismen i dag som i 50-åra. Til dømes Frankrikes motstand mot NATO-baser. Sovjet har stabla opp militær- og

sjøstridskrefter i Aust-Europa og i dei nord- og sør-europeiske farvatna, og styrkane er utplassert for å omringe Vest-Europa.

Difor kan landa i den andre verda i visse høve verte sameina med den tredje verda i kampen mot at ei av supermaktene skal få rådevelde over verda. Arbeidarklassen i den andre verda sloss for solidaritet med frigjeringsrørslene og folka i den tredje verda, og står saman med dei i kampen mot verdsimperialismen.

Den tredje verda:

Hovudkrafta i kampen mot imperialismen

EUROPA DELTE VERDA MELLOM SEG

«Dei store oppdagingane», d.v.s. når europearane oppdaga m.a. Amerika, var opp-takten til det som vert kalla moderne kolonialisme. Fordi desse landa ikkje hadde noko effektivt forsvar kunne europeiske land som t.d. Spania, gjennom militær og politisk kontroll sikre seg ei grov økonomisk utbytting. Men folka i Amerika gjorde opprør mot denne underkuinga. Dei starta frigjeringskrigar for å verta sjølvstendige. Nord-Amerika (ikkje Kanada) vart sjølvstendig i 1776, og litt seinare starta frigjeringskrigar i Sør-Amerika. T.d. vart Chile sjølvstendig i 1818, Bolivia i 1825 og Ecuador i 1830.

Seinare vart heile Afrika direkte delt mellom ulike europeiske land. Det same galdt Kanada og store delar av Asia.

Underkuinga av koloniane var vore dreven på ulikt vis til ulike tider. Koloniherrane har plyndra råvarer frå koloniane, dei har fått avsetnad på varer som er produserte i heimlandet og etter-som kapitalismen utvikla seg i Europa fekk koloniherrane mest profitt gjennom å eksportere kapital. D.v.s. at dei t.d. investerte pengar i fabrikkar i koloniane, og brukte folket der som billeg arbeidskraft. For å sikre interessene sine har koloniherrane hatt dei eigne hærane sine i koloniane og halde folka nede med våpen.

KAMP FOR SJØLVSTENDE

Men underkuing avlar motstand. I dag har dei aller fleste av desse koloniane kjempa seg til sjølvstende. Imperialismakterne kunne ikkje halde fram med underkuinga av desse landa som direkte koloniherrar. Motstanden vart for stor.

I 1960-åra gjekk det ei bølge av kampar for sjølvstende over koloniane i Afrika. I 1960 vart m.a. Zaire (Kongo), Tchad og Nigeria sjølvstendige, i 1961 Kame-run og i 1963 Kenya. Dette berre som døme på dei mange koloniane som vart sjølvstendige i 1960-åra.

NYKOLONIALISME

Men trass i at koloniar har vorte sjølvstendige, driv imperialismakterne framleis underkuing av land i den tredje verda. No skjer underkuinga på ein ny måte, det er nykolonialisme. Dei gamle koloniane er framleis knytte til imperialismakterne med tusenvis av band. Den økonomiske makta som imperialismakterne framleis har over gamle koloniar, gjer at dei samstundes med økonomisk utbytting driv politisk press overfor desse landa.

Brasil som vart sjølvstendig alt i 1882 kan vere eit døme på nykolonialismen. Av dei største selskapa i Brasil er 70% eigd av utanlandske imperialismakter, 95% av oljeindustrien, 90% av gummiindustrien og 93% av bilindustrien. Utanlandske selskap som i dag investerar 1 dollar i Brasil, får

4 dollar tilbake. Grov utbytting av den brasilianske arbeidarklassen og plyndring av råvarene i Brasil skaffar superprofitt til frammande imperialismakter.

TREDJE VERDA ER HOVUDKRAFTA I KAMPEN MOT IMPERIALISMEN

Kina viste vegen å gå for landa i den tredje verda. Frigjeringskrigene i kamp mot imperialismen. Først vart den japanske imperialismakta kasta ut av landet, så vart Chiang Kai-shek knust. Han var støtta av USA-imperialismen. Seinare har folka i Vietnam, Kampuchea og Laos gjennom våpna frigjeringskrigar kasta ut USA-imperialismen frå landa sine.

Dette er røyndomar som folka i den tredje verda har drege lærdomar av. Sigrane som t.d. folka i Vietnam og Kampuchea har vunne over den mektige USA-imperialismen, har vist at små og veike nasjonar kan slå store og sterke nasjonar.

VÆPNA FRIGJERINGSKRIGAR

I den tredje verda er det i dag mange frigjeringskrigar i gong. Folka er ikkje nøgde med politisk sjølvstende for nasjonane deira. Dei vil ha slutt på at frammande imperialismakter utnyttar landa og stel rikdommen deira. Mange stadar har folka teke til våpen for å få slutt på denne utbyttinga. I Palestina, Burma, Thailand, Malaysia, Aust-Timor, Vest-Sahara,

Filippinene, Zimbabwe og Eritrea er det våpna frigjeringskrigar i gong. I mange av desse landa er det allereide heilt frigjorte områder.

ORGANISERING MOT IMPERIALISTISK UTBYTTING

Landa i den tredje verda forsvarer seg òg på anna vis overfor utbyttinga frå imperialistiske land. Landa i den tredje verda som eksporterer olje har gått saman i OPEC. Denne organisasjonen skal samordne oljepolitikken til desse landa, m.a. fastsetje prisar. Denne organisasjonen gjer det vanskelegare for dei imperialistiske landa, særleg for USA og Sovjet, å utbytta dei oljeproduserande landa i den tredje verda. Liknande organisasjonar er òg danna mellom land som eksporterer andre råvarer.

TREDJE VERDA GJEV IMPERIALISMEN DEI HARDASTE SLAGA

Skal imperialismakterne kunne halde fram å eksistere må dei underkue andre nasjonar. Derfor er kampen som den tredje verda fører ein drepende trusel mot imperialismen.

Dei imperialistiske supermaktene USA og Sovjet er dei fremste i å underkue den tredje verda. Og desse supermaktene slåss seg imellom for å få kontrollen over desse landa. Derfor er det også supermaktene som vil bli hardest ramma av kvar einaste siger som folk og land i den tredje verda vinn.

Enheter i Eritrea

Inntil oktober i fjor var det to helt adskilte frigjøringsbevegelser i Eritrea, EPLF og ELF. Denne splittelsen har svekka motstandskampen mot fascistjuntaen i Etiopia. Men i fjor inngikk de en avtale om enhet. Dette vil bety enda hardere slag mot undertrykkinga, og framgang i kampen for et fritt Eritrea. En slik avtale sikrer også mot en ut-

vikling som den vi så i Angola, der imperialismen utnytta motsigelsene mellom frigjøringsbevegelsene til å starte borgerkrig.

Avtalen går ut på å opprette en felles politisk ledelse for frigjøringskampen. Det er oppretta felles komiteer for militære spørsmål, utenriksforbindelser, økonomi, informasjon og sosial velferd.

Unge Høyre sprer løgner om Kampuchea

Unge Høyre bekrefter gang på gang at de er livredd eksempler på at folket kan ta makta og nedkjempe imperialismen. Et klart eksempel på det fikk de som var tilstede på et konfrontasjonsmøte mellom UH og Vennskapssambandet Norge-Kampuchea i Oslo. UH gjentok da alle de etterhvert velkjente løgnene om det frie Kampuchea.

Noen eksempler:

1) Phnom Penhs innbyggere ble i dagene etter frigjøringa jaget ut av byen med store lidelser og massedrap som følge. Sannheten er at evakueringa var meget godt organisert og den eneste måten å hindre at befolkninga sulta ihjel. Byen var bygd for en halv mill. innbyggere, men på slutten av krigen bodde det 3 millioner der. Det fantes ikke mat i byen, mens det var bygd opp store matlagre på landsbygda nettopp for å unngå hungerskatastrofer. Her hadde

man også mulighet til fortsatt livberging. Selv VG har måttet innrømme at dette er sannheten.

2) Hundre tusener massakrert etter frigjøringa. Opptil en million ifølge Kissinger. Men når har en amerikansk senatskomite innrømmet at dette er løgn. De sier at de vet lite, men at det maksimalt er snakk om titusener. Når en kjenner amerikanernes omgang med sannheten i land som Kampuchea og Vietnam, så er det klart at massakrene er borgerskapets løgner.

3) Stor matmangel i Kampuchea. Hvordan kan da landet eksportere ris? Hvorfor er ikke flyktningene utsulta?

Slike løgner spres i stort omfang både av UH og andre av Kampuchear fiender. De må slås tilbake, og sannheten om det frie Kampuchea må fram. Bli med i Vennskapssambandet Norge-Kampuchea.

MELDINGSBOIKOTT PÅ KATTA I Oslo

I lang tid har gymnasiastene ved Oslo Katedralskole (Katta) jobba for å få innført meldingsfrihet. Det har vært nedsatt en komite, lærere og elever har kommet fram til forskjellige forslag, men ingenting har skjedd. Fortsatt må elevene ha melding fra foreldrene når de har vært borte eller kommer for seint. Men nå har elevene sagt stopp. Allmøtet torsdag 8. desember vedtok at det fra tirsdag 13. des. ikke blir levert en eneste melding. Vi har snakka med Trine, Tone og Helmer om hvorfor de vil ha meldingsfrihet:

Trine: Systemet med meldinger skaper splittelse mellom lærere og elever. De stoler ikke på oss i det hele tatt. Og så må du være veldig sjuk for at det skal gjelde som grunn, for eksempel å være hjemme fordi du synes du må lese matte holder ikke.

Tone: Jeg hadde melding om at jeg hadde vært borte fordi jeg hadde deltatt i aksjonen på Hammersborg skole. Da kom det brev til moren min om at dette var ille og det gikk fram at en ihvertfall ikke skal skrive såne grunner. Det vil si at du blir oppfordra til å ljuge med dette systemet.

SKAL VÆRE MORO Å LÆRE

Trine: Sann det er nå går vi på skolen for å få bra karakterer og ikke for å lære noe. Jeg mener at det skal være litt morsomt å lære og ikke sånn at du truer deg til å sitte på skolen en dag, når du føler at du ikke greier å lære noe.

Helmer: Jeg er for en skole der vi kan få se hvordan meldingsfrihet virker. Vi kan jo ikke se om argumentene mot er fordommer eller virkelige før vi har prøvd.

Trine: Lærerne påstår at meldingsfrihet vil gå ut over de svake for de vil skulke mer, men det er nettopp de svake som trenger mest å sitte hjemme og jobbe.

NEITIL FRAVÆRS-DAGER PÅ VITNEMÅLET

RG: Rektorkollegiet i Nordland har gått inn for å føre opp antall fraværskonger på vitnemåla, hva synes dere om det?

Trine: Det er helt feil, for det er jo skolen det er noe feil med når elevene er mye borte.

Helmer: Fraværskonger på vitnemålet sier ikke noe om arten av fravær. En som har vært mye syk kan få problemer med å få jobb.

Tone: Jeg synes det er helt jævlig. Om du har vært mye hjemme fordi timene på skolen har vært dårlige kan da avgjøre om du skal få jobb. Dessuten hindrer det muligheten for sjølstudier.

VIMÅSTÅ SAMMEN OG HJELPE HVERANDRE

RG: Hvordan vil dere gjennomføre boikotten?

Helmer: Vi må gjennomføre en effektiv boikott. Vi kommer helt sikkert til å møte problemer som ekstra vanskelige lærere, elever som blir pressa hjemme og elever som er mot boikott helt fra starten.

Trine: Klassen må stå sammen. Hvis læreren begynner å hakke på en som er dårlig til å svare for seg, må de andre hjelpe til.

Tone: Ja, vi må hjelpe de

som får problemer. Kan-skje bli med hjem og diskutere med foreldrene hvis det trengs. De som ikke er for boikott må vi diskutere med, både sånn at de blir enige og sånn at de skjønner at allmøtet er det høyeste organet og alle må følge vedtak som fattes der. For vi må stå sammen, skal vi få gjort noe.

PARADEBOIKOTT

Trine: Jeg kom på en ting, jeg synes vi skulle ha paradeboikott også. For in-

gen kommer for seint med vilje. De må straffe vekkerklokka mi og ikke meg. Her en dag var toget mitt ti minutter for seint ute, og da måtte jeg gå innom stasjonsmesteren og få stempel på meldinga for ikke å få parade. På den måten kom jeg enda mer for seint.

MELDINGSFRIHET FOR 1. GYM?

RG: Allmøtet deres vedtok at meldingsfriheten skal gjelde fra jul i første

klasse. Hva mener dere om det?

Helmer: Jeg synes det viktigste er at vi får en akseptabel ordning, og da mener jeg det viktigste er at ikke foreldrene skal godkjenne ordninga. Får vi til det synes jeg vi godt kan jenke oss på spørsmålet om første klasse.

Tone: Det synes ikke jeg. Jeg er for at hele første klasse skal ha meldingsfrihet. Det blir sagt at det blir sånn stor overgang fra ungdomsskolen, men jeg tror

ikke det hjelper å vente et halvt år. Dette er en sak som elevene skal avgjøre sjøl, og da skal vi ikke la oss presse til å gjøre innrømmelser.

Trine: Ja, jeg er enig i at elevene skal bestemme dette. Vi er voksne nok til å bestemme oss for å begynne på gymnaset, og da må vi også være voksne nok til å kunne bestemme hvordan vi skal arbeide selv.

BRUK SKULEAVISER MOT KARAKTERER OG EKSAMEN!

røde garde korrespondent

BRUKSKULEAVISER I KAMPEN MOT KARAKTERAR/EKSAMENAR!

Raud Ungdom har gitt ut ei avis: Klassekameraten for elevene ved Spjelkavik Ungdomsskule i Ålesund.

«Klassekameraten er en kommunistisk skoleavis for elevene ved Spjelkavik Ungdomsskole. Den vil ta for seg aktuelle problemer og kampsaker ved skolen, og kjøre fram kommunistenes linje for å gjøre Spjelkavik Ungdomsskule til en bedre skole for elevene.» står det i byrjinga av første nummer. Vitsen med ei slik avis er at ho kan ta opp saker som er heilt spesielle for skulen. Døme: Om du les «Fabel fra virkeligheten», finn du at Ole, Dole og Doffen liknar svært på folk som sit eller har site i skuleleinga. Mange synes det er bra at nokon

tør å skrive det som skjer bak kulissene i skuleverket; korleis dei snakkar kvarandre for å skaffe seg sjøl det feitest beinet.

SKULELEINGA VIL STÅNNE KLASSEKAMERATEN

Straks etter at Klassekameraten kom ut første gongen vart Raud Ungdom innkalla til konferanse hos skulesjefen i Ålesund. Grunnen var at Raud Ungdom hadde brote reglementet ved å gi ut avisa! I retningslinjer for skuleaviser heiter det m.a.: «Dersom elevene ønsker å gi ut en egen avis, må samarbeidsutvalget godkjenne reglene og retningslinjene for arbeidet.» Dette betyr i praksis at aviser som Klassekameraten ikkje blir godkjent dersom samarbeidsutvalget ikkje likar avisa. Vi spurde skulesjefen om han trudde at Klassekameraten

kunne gjevast ut «den lovlege vegen». Nei, det trudde han ikkje, for avisa «oppmodet elevene til å gå sammen om noe, gjøre noe på Spjelkavik Ungdomsskule» — for eit brotsverk! Dessutan ville det være reglementsbrøt å aksjonere mot karakterar/eksamenar.

AVISA ER POPULÆR!

Elevar vi har treft om kvelden har oppmoda oss om å kome att på skulen. Mange synes det er tøft at vi vil fortsette å gi ut avisa sjøl om ho er «ulovleg». Dette syner at avisa er populær, og ho er ein nyttig reiskap i kampen.

Vi prøver på ingen måte å «utkonkurrere» Røde Garde. Tvert imot er RG heilt naudsynt for at elevene skal lære av kva som skjer andre stader i landet.

GI UT SKULEAVISER PÅ ALLE SKULAR!

Korrespondent

YLI-PROTEST MOT ORDENSKARAKTERER

Sentralstyret i YLI har sendt en skarp protest til rektorkollegiet i Nordland mot forsøket på å innføre ordenskarakterer og på at antallet fraværskonger skal skrives opp på vitnemålet.

YLI avviser påstanden fra rektorene om «stadig økende fravær på grunn av skoft» og går skarpt imot denne mistenkelig-

gjøringa av elever og foreldre. «Årsaken til fravær i den videregående skolen er sjølsagt skolen, ikke elevene. Skolen er i dag preget av hardt pensum, karaktermas, umyndiggjøring av ungdom og til tider kjedelig og trettende undervisning» heter det i protesten. YLI krever at Kirke- og undervisningsdepartementet og Rådet

for Videregående opplæring ikke tar vedtaket fra rektorkollegiet i Nordland til følge, og avslutter: «Sentralstyret i YLI kan love dere at dere vil høre fra elevene i den yrkesfaglige delen av den videregående skolen og vår organisasjon hvis ikke dette blir tatt til følge.»

røde garde korrespondent

STYRK FOLKEHØGSKULEN

Statens raseringsforsøk overfor folkehøgskolen avler motstand. Ett eksempel på dette er at det er nystarta et elevlag ved Numedal Folkehøgskole. I tida 26.-28. august avholdt elevlaget sitt første stevne, som ble avslutta med årsmøte siste dagen. Hvorfor skjer dette nå? Leonard, tidligere elev ved skolen sier det slik:

— Det som har skjedd er at staten har kasta sitt blikk på folkehøgskolen for å se om de kan spare noen penger. Måten de vil gjøre dette på er å åpne muligheten for at et folkehøgskoleår skal kunne

være en del av de tre åra i den videregående skolen. Dermed vil de spare penger ved utbygginga av den videregående skolen. Beretninga og vedtektene som blei enstemmig vedtatt på årsmøtet, slår fast at elevlaget er danna i en kampsituasjon mot statens framstøt. Måleter å bevare folkehøgskolen med det utgangspunktet den har nå, nemlig at det er elever og lærere sammen som skal avgjøre hvordan en skal bruke tid og krefter — her skal det ikke være noe pensum eller karakterer fastsatt i regjeringskorridorer.

— Hvordan kom dere fram til en slik enhet?

— Opplegget var sånn at vi blei delt opp i grupper som jobba, diskuterte, spiste, laga underholdning osv. sammen. På denne måte fikk vi muligheten til å bli godt kjente, samtidig som vi fikk diskutert politikk i det vi holdt på med skikkelig. Gruppediskusjonene la grunnlaget for enheten og den store entusiasmen som prega avslutninga.

Fram for slagkraftige elevlag i folkehøgskolen! RG-korrespondent

ILFS - landbrukselevenenes organisasjon

Når du begynner på en landbruksskole, etter kanskje å ha vært innom yrkesskolen, gymnaset eller hvilken som helst skole for den sakens skyld, så føler du deg med en gang yngre. Og det er slett ikke fordi en er så mye ute i frisk luft i forbindelse med skolegangen! Nei, det er ganske enkelt fordi du nå blir behandla som du blei i fjerde klasse på folkeskolen. Du har like lite å si, du blir like mye passa på, det er nesten så en føler seg som en forbyrter hvis en går med karameller i bukselomma igjen!

Åffer er det slik at et av de eldste skoleslaga i landet (landbruksutdanninga er over 150 år) har noen av de dårligste kårer når det gjelder elevenes innflytelse over skolesituasjonen? Jo, først i 1976 blei Interesseorganisasjonen for landbruksfagsskolene danna. Så da har ILFS tatt opp ei rekke saker, og vi har fått flikka på noen av de aller verste utvekslene.

FAGUTDANNINGA VIKTIGST NÅ.

Jeg trur at 99% av dem som begynner på landbruksskolen gjør det for å lære noe om landbruk, skogbruk eller gartneryrket. De vil med andre ord lære et fag. Men svært mange blir skuffa. En ny odelstingsproposisjon har ført til at allmenfag har kommi inn på landbruksskolene, på bekostning av de yrkesinnretta tinga. Så der sitter en og lærer møte- og taleteknikk, mens en egentlig hadde hatt behov for å lære å pløye. For uansett å velte den en blir etter å ha gått gjennom noe nær gymnaspenum i norsk, så blir en aldri så flink med kjeften at en får pløyd en åker med den.

Derfor er elevene enige om at ei skikkelig fagutdanning må bli første og viktigste sak for oss. Vi må kreve at allmenfaga skal vekk, at det må bli mye mer praksis. Og vi må kreve lærebøker som ikke sier at landbruket i Norge — det er 1000 flate mål i Østfold, uten stein og med ansatte til å jobbe maten i kjeften på bonden!

ELENDIGE DEMOKRATISKE RETTER

I det siste har «Kleiva-saka», der 4 elever fra Kleiva blei utvist fordi de mente at elevene sjøl måtte bestemme hva som skulle stå i elevavisa, blitt kjent over hele landet.

Ikke en gang si eiga avis, betalt og utgitt av elevene

sjøl, får de lov å rå over. På internata går det jevnlig inspeksjoner hele døgnet, mange steder har du ikke lov å ta med kamerater opp på rommet, spesielt ikke hvis de er av det motsatte kjønn. Og er du så uheldig å ha ei flaske pils eller rødvin, ja så er sjansen str for å bli utvist. Det har skjedd ved flere høve.

UNDERTRYKT AV KARAKTERER OG EKSAMEN

Landbruksskole-elevenene blir holdt nede med karakter-systemet som andre skoleelever. Vi har en 12% regel, som sier at hvis du har vært borte over 12% av timene i et

fag, så får du hele eksamen din underkjent. Og når en veit at det er enkelte fag med bare rundt 20 timer, så skjønner en hvor lett det er å bli ofret for den regelen.

DISKUTER LANDSMØTESAKENE TIL ILFS

I februar skal ILFS ha landsmøte. Foran det skal det diskuteres rundt om på skolene om de sakene som skal opp. Bli med i de diskusjonene, bli med i ei ILFS-gruppe eller aksjoner arrangert av ILFS. Bare slik kan vi på landbruksskolene hindre at vi synker djupere ned i myra!

Elevkorrespondent.

Foto: SAMFOTO

NGS-leiinga saboterer —

Trapp opp kampen for språkleg jamstelling i skulen!

- Boikotten av lærebøker som ikkje finst på nynorsk må halde fram!
- Protester mot dei låge løyvingane til nynorske lærebøker i Kleppe sitt budsjett – krev tilleggslovingar!
- Avvis stortingsmelding 16!

Såleis summerer sentralstyremedlem i Noregs Målungdom, Magnhild Bruheim, opp parolane som må verte stilte i nynorsk-kampen i den næraste tida. Røde Garde har snakka med henne før landsmøte i Norges Gymnasiastsamban (NGS) som vert halde i slutten av februar.

– Kva har NGS-leiinga gjort i målkampn i haust?

– Så og seie ikkje noko. Til tross for at kravet om språkleg jamstelling hadde topprioritet da skulane starta i haust, såg vi aldri snurten av NGS-leiinga. Etter det dei sjølve sa, var grunnen «dårleg økonomi»! Vi freista å få NGS-leiinga med til å stø streika 11. november utan hell, og i samband med det er det interessant å merke seg fråsegnene til ein herr Fure, ein Unge Høgre-fyr i NGS. Han sa beint ut at han trudde streika ville verte ein fiasko om den ikkje fekk støtte frå NGS-leiinga – likevel gjekk han altså imot streik. Kva for ein annen konklusjon kan ein trekkje av dette enn at NGS-leiinga saboterar målkampen medvite?

Men gymnasiastane gjorde Fure sin ord til lått – 30 skular var i streik!

Krev tilleggslovingar!

– Kor mykje er det løyva til nynorske lærebøker over budsjettet for neste år?

– Kravet vårt var og er 25 millionar kroner og Kleppe sin lusne 8,3 mill. var sjølvsagt ikkje mindre enn ein provokasjon. Aksjonane i haust har ført til at summen er heva til 12,3 mill., men det er alt for lite. Dersom stortinget sitt vedtak om jamstelling skal verte noke anna enn feite løfte, er vi nøyde til å ha 25 mill. pluss etter-slaa frå budsjettet i fjor.

– Var det stortingsrepresentantar som stødde kravet om 25 mill.?

– Venstre og SV stødde kravet vårt, og det er vi glade for, men kva hjelper det når Arbeidspartiet og Høgre har fleirtallet?

Avvis stortingsmelding 16!

– Stortingsmelding 16 som mellom anna omhandlar målspørsmålet ligg på bordet – Kva er ditt syn på meldinga?

– Konklusjonane i meldinga måtte bli kav galne når komiteen som arbeidde med ho gjekk ut i frå forlaga sine vanskar med å trykke bøker, og ikkje elevane og lærarane sine behov for nynorske lærebøker.

Meldinga stiller målet om å nå full jamstelling i det blå, men i inneheld samstundes så mange framlegg til unnatak at kravet vil verte heilt undergrava frå starten av om denne meldinga skulle verte følgd. Difor må elevane avvise heile meldinga. Krev at stortinget sender ho attende til departementet til ny handsaming og at dei partane meldinga gjeld må få høve til å uttale seg. Vi i NMU er til dømes ikkje kontakta i det heile i samband med stortingsmelding 16 – korleis kan det då ha vorte gjort grundige undersøkingar?

Unge Høgre vil presse nynorsken ut av skulen

– Unge Høgre vil ha vekk sidemålsstilen?

– Ja, og det syner kva for ein side dei står på i målkampen. Å ta vekk skriftleg sidemål tyder jo at 85 % av elevane (dei som har nynorsk som sidemål) ikkje lærer noko nynorsk i det heile. Unge Høgre vil i røynda ta fra det store fleirtalet av skuleelevene retten til å lære det einaste skriftspråket som byggjer på norsk folkemål. 4 Unge Høgre-kontrollerte gymnasutval har alt fatta vedtak om å få vekk sidemålsstilen, så no gjeld det å vere på vakt. Unge Høgre kan utmerka godt freiste å få vedtatt det same på landsmøtet i NGS.

Boikotten må trappast opp!

– Parolane på skulane no?

– Ved sida av å avvise Stortingsmelding 16 og å krevje tilleggslovingar, må bokboikotten halde fram. Den har synt seg å vere eit effektivt kampmiddel, og den aksjonsformen må difor trappast opp, slutter Magnhild Bruheim.

SJUKEPLEIERELEVER Velg delegater som står på elevenes side!

I slutten av februar skal det være generalforsamling i NSEL (Norske Sjukepleierelevers Landslag). På den ekstraordinære generalforsamlinga i oktober ble det gamle landsstyret kasta og et nytt landsstyre ble valgt med Karen Kaasa Reiff som formann. Dette landsstyret er ikke en ledelse som vi elever er tjent med.

Da NSEL ble ekskludert fra Sjukepleierforbundet i vår, forsvarte ikke disse personene NSEL imot denne handlinga, men de sa at det var NSEL sjøl som hadde skylden! Flesteparten av medlemmene i dette landsstyret stemte imot vedtakene på de økonomiske levekåra våre, utdanningspolitikken og demokratiske rettigheter som den ordinære generalforsamlinga 1977 vedtok.

De har hele tida forsvart «Samarbeidsavtalen» fra NSF (Norsk Sjukepleierforbund).

SIER DE SKAL FORHANDLE MED NSF

Hovedargumentet deres mot «samarbeidsavtalen» har vært at det er så selvfølgelig organisasjonsprinsipper at de burde vært unødvendige på papiret! Nå som de ser at motstanden fra elevene mot denne avtalen er stor, går de ut og sier at de er imot avtalen, og de har inngått forhandlinger med NSF-ledelsen om den.

Men hva er realiteten?

– De vil ikke skrive under på underskriftsliste mot denne avtalen.

– De fremma et uravstemningsgrunnlag som bare inneholdt et alternativ, nemlig for avtalen!

– De vil ikke binde forhandlerne sine til å gå imot avtalen!

SKIFT UT DETTE LANDSSTYRET

Forhandlingene deres med NSF-ledelsen er bare skuebrød og består i virkeligheten av to forhandlingspartnere med likt

syn.

Fram til generalforsamlinga i 1978 må alle elever slåss for å velge delegater som forsvarer NSEL's sjølstendighet og som kan bli en ledelse for interessekampen vår.

KARAKTERPRESS

Sjukepleierelevene har et enormt karakter- og eksamenspress med over 30 eksamener på 3 år og en 40-gradert karakterskala. På mange skoler bor vi på internat med besøkstider og høye husleier. Mange steder har vi samme ansvar på avdelinger som ferdige sjukepleiere, og i Namsos har til og med elever fått undervisningsplikt overfor nye elever fordi det ikke finnes lærere.

AKSJON PÅ INTERNATER

Elevene finner seg ikke i dette lenger. På Ullevål Sjukepleierskole har elever sammen med ansatte gått til aksjon mot internatordninga, og elevene har også boikotta en utslingsprøve i Medisinsk Avsnitt som lærerne har pålagt. På Gjøvik har elevene gått imot opptak av nytt kull i 1978 og de seira!

REIS INTERESSEKAMPEN

Sjukepleierelever, følg disse eksemplene – reis aksjoner mot ansvarsvakter og umyndiggjørende interantordninger! Velg delegater som slåss for disse sakene og går imot «samarbeidsavtalen»!

Slåss for et landsstyre som står på vår side i elevkampen!

Elevkorrespondent

Bli med i YLI!

Bærum Yrkesskole var en av de første yrkesskolene som blei med i den reaksjonære splittelsesorganisasjonen YES, og blei av YES lenge sett på som en av organisasjonens bastioner.

Men skolen meldte seg ut av YES, og for kort tid siden meldte skolen seg inn i YLI igjen.

Nå før YLIs landsmøte har Røde Garde vært på skolen og prata med to av elevene, Lars, som er formann i YLIs distriktsutvalg i Akershus, og René, formann for YLI-gruppa på skolen.

– I fjor, mens vi var med i YES, var det mange av elevene som ikke visste om det. YES gjorde ingenting på skolen, vi så ikke noe til YES-folka en gang. Hverken i fjor eller i år er det noen som har turt å forsvare YES på et eneste allmannamøte. På det allmannamøte vi hadde i høst, som resulterte i YLI-medlemskap, hadde vi også bedt YES stille opp, men ingen kom, forteller René.

Yes-lederen samla underskrifter, men nekta å sende dem inn!

– Yes har gått imot yrkesskoleelevenes interesser i sak etter sak, jeg kan bare nevne lånekasseaksjonen og kampen mot Schønbergkomiteen. Et godt eksempel på YES sin sabotasje er historien om da YES-formannen og jus-studenten Ellen Juell-Andersen var på Drammen Yrkesskole. Her dreiv hun sin egen underskriftskampanje til lånekassa (utvilsomt for å splitte YLIs aksjon), og så unnlot hun å sende inn underskriftene!

TO diskur i kantina

– Vi jobber mye med lokale saker her på skolen. Vi har f.eks. jobba med å få to diskur i kantina, så vi slipper å stå halve frimintuttet i kø. Dette har vi nå fått igjennom. Nå jobber vi med

å få bedre garderobeforhold og bedre gymsal. Idag er det slik at opp til 3 klasser har gym samtidig i en liten gymsal. Det er blitt bevilga penger til nytt gymanlegg, men når vi får det veit vi ikke. Det er elevene på bygg og anlegg som må bygge det nye anlegget.

Bli med i YLI!

– Dette fører oss over på en annen viktig sak for YLI, fortsetter Lars. På yrkesskolene blir elevene ved frisørinja, bilmekanikerinja, bygg og anlegg osv. brukt til gratis arbeid. På skolen vår driver f.eks. elevene ved bygg og anlegg nå med å bygge rørleggerverksted for skolen, det neste er gymsal. Alt dette uten noen form for vederlag. Kravet elevene stiller er i det minste gratis arbeidstøy og bøker. Dette må vi ta opp på YLIs landsmøte!

– Alle yrkesskoler har viktige lokale saker å jobbe med. Dertil har vi de viktige sentrale sakene som er felles for alle yrkesskoleelever. YLI samler hele denne kampen. Det er avgjørende at vi står samla og har en sterk og enhetlig organisasjon i ryggen, derfor må alle yrkesskoler som idag ikke er med i YLI jobbe med å bli medlem snarest, avslutter René.

Til våren kommer TRAM-teatret med stykke om YRKESFORBUD!

TRAM-teatrets revy om olje-Norge er blitt en dun-drende suksess. Til nå har bortimot 17 000 mennesker sett stykket som av Dagbladet er blitt karakterisert som den «viktigste kulturbegivenheten i år». Og dere som ikke har hatt anledning til eller ikke fått somla dere til å se «Deep Sea Thriller» behøver ikke fortvile – TRAM-teatret kommer til å framføre sannheten om DNA-regjeringas og oljemonopolenes gambling med menneskelig og natur i minst et halvt år til!

Men det er ikke slutt med det – I mai måned plan-legger teatret premiere på et nytt stykke, og denne gang skal det handle om YRKESFORBUD.

— Har dere fortsatt begge beina på jorda, eller har suksessen begynt å gå til hode på dere?

Vi spør Marianne Krogness («Sten Bromann!») og Arne Garvang, mannen som står for det meste av det musikalske i TRAM-teatret.

— Hvis du mistenker oss for ved en seinere anledning å tenke mer på kassasuksessen enn å spille godt politisk teater, så står vi så absolutt med begge beina godt planta i jorda, sier Marianne. TRAM-teatret er til for å støtte små mot store, de undertrykte mot undertrykkerne.

— Men det er sjølsagt ikke til å unngå at vi på en måte er blitt litt blaserte, skyter Arne inn med et smil. Når vi starta teatret var det vel ikke en av oss som tørte å tenke på å opptre på Chat Noir!

— Det viktigste for oss er imidlertid at vi har nådd målsettinga vår med «Deep Sea Thriller», nemlig å nå ut til et bredt publikum med bra politisk teater. Det er jo nesten 17 000 som har sett stykket til nå!

«Deep Sea Thriller» – TRAM-teatrets 4. revy

— Dere kom liksom fra Det store intet og fikk inn en fulltreffer med en gang – Har det vært så lettvisst som det kan se ut?

— «Deep Sea Thriller» kom ikke rekandes på ei fjøl, nei!

Det virker som det var godt å få sagt akkurat det!

— Sannheten er jo at vi har jobba sammen i 4 år som teatergruppa til studenter-samfunnet i Oslo. «Thriller»

er den 4. revyen vår, og disse 4 åra har vi jobba svært hardt. Det er ikke sjelden det har blitt øvelser ut i de små timene, og det kan være stritt når du har jobb eller studier å ta vare på ved siden av.

Dra med deg mange på «Deep Sea Thriller»!

— Dere har begynt å arbeide med et nytt stykke – betyr det at det er slutt på «Deep Sea Thriller»?

— Nei, så langt ifra! Vi har bestillinger klar på olje-revyen i minst et halvt år til. Og hvis vi får lov vil vi gjerne få komme med en oppfordring til Røde Gardes leserne: Gjør skikkelig mobiliseringsarbeid på de stedene vi kommer! Be for all del ikke bare med deg de du kjenner som er «politisk interesserte». Dra med deg mora og faren din, arbeidskameratene eller klassekameratene dine. Vår erfaring er at alle vil more seg samtidig som de forhåpentligvis får opp øya for hva som virkelig foregår i Nordsjøen på jakt etter det svarte gullet.

Nytt stykke om yrkesforbud

— Hva skal det nye stykket deres handle om?

— Det kan vi ikke gi noe eksakt svar på fordi vi er midt i den fasen da vi samler materiale til stykket, men det kommer til å dreie seg om hvordan det er å selge arbeidskrafta si i Norge, om demokratiske rettigheter og retten til arbeid, og med spesiell vekt på kampen mot «yrkesforbud».

Foto: SAMFOTO

— Blir det en ny humoristisk revy?

— Det veit vi ikke – kan hende blir det et teaterstykke. Det som er sikkert er at vi vil lage mange nye visser.

På dette tidspunktet i intervjuet får visst Arne litt kalde føtter med tanke på dagens produksjon og tar med seg gitaren og rusler.

Vil være framtidsretta

— Hvorfor akkurat «yrkesforbud», Marianne?

— En hovedårsak er at vi ønsker å være framtidsretta. Det var faktisk ikke bare en tilfeldighet at blow out'en på Bravo-plattformen kom tre dager før premieren på «Thriller»! Med de sikkerhetsforholda som hersker i Nordsjøen visste vi jo at en slik katastrofe måtte komme før eller seinere. Noe av det samme er tilfelle med «yrkesforbud». Jeg tror kampanja for å stenge kommunister og progressive ute fra arbeidsplassene egentlig bare er i emning. Vi ønsker å slå et slag mot denne reaksjonære kampanja så fort som mulig!

— Det blir vanskelig å innfri forventningene?

— Ja, det skal være visst!

Jobber halv dag

— Hva gjør TRAM-teatret når de ikke er på scenen?

— Vi er i ordinære jobber alle sammen de 3 første dagene i uka. Slutten av uka går enten med til å samle materiale til det nye stykket eller til å spille «Deep Sea Thriller». Det er slitsomt og vi håper vi skal kunne drive TRAM-teatret som heltids-teater fra neste år. Vi har søkt staten om 880 000 kroner som skal dekke lønns-, drifts- og turneutgifter. Men TRAM-teatret vil aldri gjøre seg avhengig av statspenger for å spille.

— Hvorfor TRAM-teatret?

— Navnet har vi tatt fra de såkalte TRAM-gjengene som opererte i stor stil i Norge i 20 og 30-åra. De representerte faktisk en stor kulturell folkebevegelse sjøl om de ofte var tilknyttet lokale AUF- og NKP-lag. TRAM-gjengene igjen var bygd opp etter modell fra agit.prop.-gruppene i Sovjet og Tyskland.

Vi ønsker TRAM-teatret framgang i tida som kommer – Vi trenger et progressivt teater av deres kaliber!

Og har du ikke sett «Deep Sea Thriller» så benytt første sjansen!

Asbjørn Elden,
to slags folk i Travelfoss:

Ei levande historiebok

Sivle

Det er ei fantastisk bok Asbjørn Elden har skrive. På omlag 350 sider lagar han ei levande skildring av historia til arbeidarklassen i Noreg, slik det fortøna seg i den oppdikta, men likevel typiske småbyen Travelfoss.

Som namnet på boka seier, handlar ho om dei to slags folka som er i Travelfoss. Med kjærleik skriv Elden om representantar for arbeidarklassen, og med klassehat omtalar han borgarskapet og dei lakeiane dei har klart å skaffe seg.

Det er eit breitt spekter av personar i boka, alle er dei typiske for den konkrete tida Elden vil fortelle om. Det er dei første arbeidarene i Travelfoss, me får sjå korleis splittin-ga mellom DNA og NKP arta seg, kven som vert revolusjonære og kven som vert reformistar og også kvifor dei tek desse standpunktta.

På dette viset, med å ta for seg personar, går Elden gjennom historia heilt fram til i dag. Boka vert som reine læreboka i arbeidarklassen sin lange kamp mot borgarskapet. Ei usedvanlig levande og spennande lærebok.

Elden har mykje med om korleis sosialdemo-kratiet går fram for å knekke kampkrafta til

arbeidarklassen. Mellom anna tek han opp dette med «samarbeid og fellesskap», at det gjeld å vere glad i bedrifta slik at det går alle bra. Under kapitlet «Arbeiderne» skriv han:

«Sjølsagt er vi arbeidere lojale mot bedriften der vi har arbeid ei tid. Vi sjøl, og kamerater som er døde, har bygd den opp.»

På slikt meisterleg vis klarar Elden å skilje mellom arbeidarene sin lojalitet overfor jobben, yrket sitt, og arbeidarklassens sin lojalitet overfor arbeidskjøperne.

Elden skriv enkelt og rett på sak. Han nyttar ikkje vanskelege omskrivingar og symbolbruk som er så djup at ein druknar om ein skal skjønne det.

Saman med at han skriv enkelt og nyttar ei folkeleg fortellarform, så nyttar Elden humoren til å understreke kva han vil fram til.

Og Elden skriv dikt og sangar. Han har tidlegare gitt ut ei diktsamling på Forlaget Oktober. I denne boka har Elden teke med ei rekkje med fine dikt og sangar. Dette gjer boka lettlesn, og det er bra for innhaldet å få ting i versform nå og då.

17 000 har sett «Deep Sea Thriller»

Foto: SAMFOTO

TUBES I CHATEAU NEUF:

SADISTISK OG REAKSJONÆRT ROCKESHOW

«TUBES» i Chateau Neuf i Oslo. Halvnakne jenter, svart gummiundertøy og pisk i sadistiske sex-scener, overstadig alkoholmisbruk og brutale slåsskamper på scenen — en fascistisk stil fra ende til annen.

Bandet forsøker å rettferdiggjøre råttenskapen ved å hevde at de bare karikerer de dekadente popstjernene. «Om vår sceneopptreden kan virke skremmende, er vi langt fra farlige,» sier gitaristen til Arbeiderbladet. Egentlig er vårt budskap: «Ta ikke livet så alvorlig» (!) Og Arbeiderbladet svelger villig anna.

Poenget er imidlertid at «Tubes» utelukkende frir til publikum med de samme virkemidlene som de angivelig latterliggjør. Hvordan kan det kalles «avkleddning av punk-rock og engelsk glitter-rock» når alt går ut på å få publikum i ekstase ved synet av blodige slåsskamper og sexy jentekropper?

Nei, «Tubes» er representant for den mest reaksjonære delen av dagens rockemusikk!

Foto: SAMFOTO

Borgerpressa hylte i samstemmig kor etter «Tubes»-konserten. Forestillinga var «strålende», «imponerende», «helprofesjonell» og gud veit hvilke mulige og umulige superlativer som ikke blei benytta.

Først i køen av nesegruse beundrere står Dagbladets og NRKs Terje Mosnes. Under tittelen «Tubes — effektiv satire, solid rock», skriver han blant annet: «Med dundrende rock'n roll som basis skapte sju musikere en musikalsk kulisse for sangeren Fee Waybill og fire dansere, og i tur og orden ble amerikansk TV-underholdning, pornoindustrien, reklameverdenen, punk-rock, sigarettindustrien, sex-hysteri og hykleri, engelsk dekadent glitter-rock og stoffbruk avkledd til naken heslighet — uten sjanse til å finne frugg av forsvar.»

Nei, Terje Mosnes! Dette var ikke uthenging av den dekadente og reaksjonære kulturen, men tvert imot det beste forsvaret for en slik kultur som er vist fra noen norsk scene. «Tubes» tok ikke avstand fra dekadensen — de lagde et show som framelska sadistisk sex, ekstremt alkoholmisbruk og brutalitet. Samtidig var store deler av forestillinga bygd på tradi-

sjonell kvinneundertrykking — tre jenter iført et minimum av klær lar seg villig utnytte å bli befalt gjennom hele showet. Disse jentenes eneste «stolthet» er pene kropper.

En scene der en «tilskuer» blir banka til blods av Waybill er den groveste oppfordringa til fascistisk vold jeg har sett på noe teater eller konsert.

For å gjøre det reaksjonære våset komplett, er teateret hele tida akkompagnert av ei middelmådig rockegruppe som ikke klarer å framføre noenting i et volum under 100 decibel.

Terje Mosnes synker ned til det reint latterlige i slutten av sin anmeldelse: «Det er flashy, snappy (!) amerikansk stil med en strøm av informasjon i løpet av få sekunder — få Tubes tilbake, fort».

Det er mulig du har ærlige hensikter og virkelig ønsker å gå imot den dekadente kulturen, Mosnes, men denne gangen har du slått et slag for dekadensen. For din egen skyld, og ikke minst Dagbladets lesere og fjernsynstittere, får vi håpe at disse skriviene var resultat av dundrende hodepine og nattarbeid etter den håpløse konserten.

Oluf

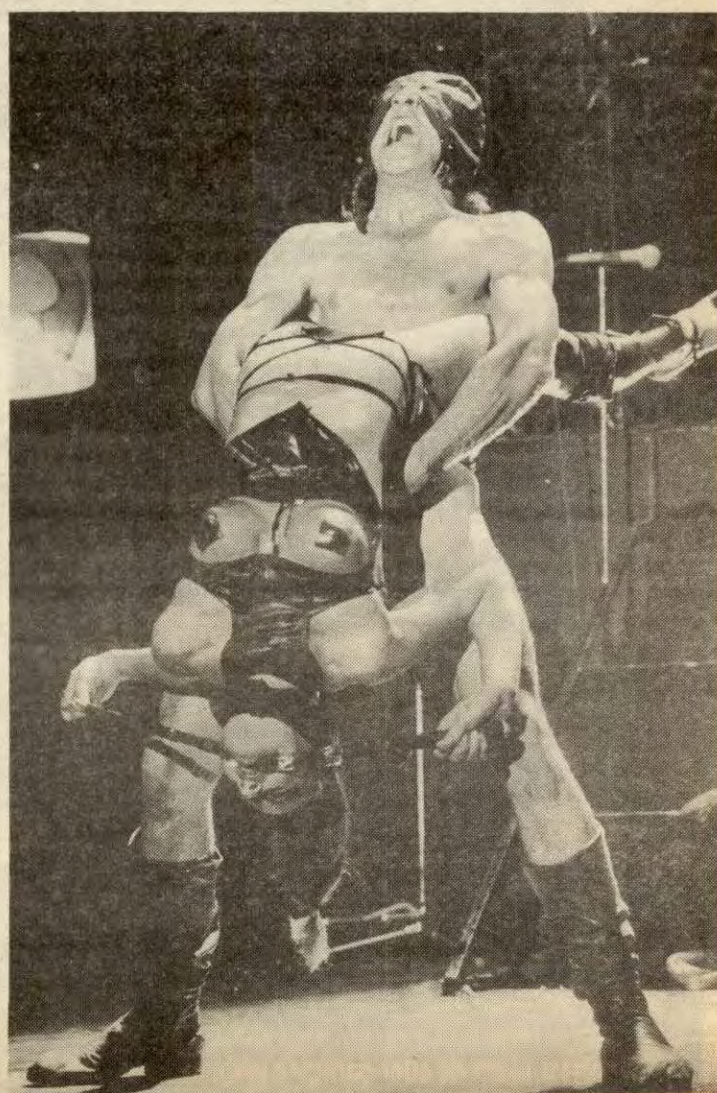

Foto: SAMFOTO

FILM FILM FILM FILM FILM FILM FILM

A BRIDGE TOO FAR

Sommeren 1944 la Marskalk Montgomery fram en plan som han hevda ville avslutte krigen innen jul 1944. Planen gikk ut på å kjøre en panserkolonne fra Frankrike, gjennom Belgia og Nederland og inn i Tyskland. Målet var å ta det viktige industriområdet Ruhr og hovedstaden Berlin og hindre at den sovjetiske Røde Armeen kom først til Berlin.

Planen forutsatte at fallskjermtropper skulle settes ned langs ruta for å hindre at bruene i Belgia og Nederland ble sprengt av tyskerne, slik at panserkolonnen kunne komme raskt gjennom Belgia og Nederland og inn i Tyskland.

For å holde den viktige brua i Arnhem ble det satt ned 8000 engelske soldater. Disse hadde til oppgave å besette brua og holde

den i maksimalt 3 døgn, da skulle panserkolonnen være der. De klarte ikke å besette brua, og panserkolonnen ble forsinka og snudde. Bare 2000 engelske soldater overlevde kampene i Arnhem og hele byen ble lagt i grus.

Det er dette filmen «A bridge too far» — kampene ved Arnhem» handler om. Filmen er verdt å se av to grunner:

Den gir et ganske realistisk bilde av hvordan det foregikk. Filmen er ikke opptatt med å vise en eller to helter som bølter seg i kamp mot idiotiske tyskere. I ei tid da USA og Sovjet driver forberedelser til verdenskrig på nytt, er det gunstig å tenke igjennom mange sider ved 2. verdenskrig.

Filmen hadde blitt bedre om den hadde vært kortere.

Arve

ÅPENBARINGEN

Vibeke Løkkeberg har tidligere laga god kvinnepolitisk film. Bl.a. hennes kortfilm om abort har spilt en fin rolle i kvinnekampen i Norge. Men med «Åpenbaringen» er hun inne i et feilspor både kvinnepolitisk og kunstnerisk.

Intensjonene med filmen er sikkert gode: Hun ønsker å vise en middelaldrende kvinnes problemer etter å ha vært isolert husmor i årevis. I noen korte glimt viser hun også en treffende situasjon: Når hun forgjeves

har lett og lett etter jobb, og havner som demonstrasjonsdame for et ubrukelig produkt i et supermarked. Den scenen er god.

Men det absolutte hovedinntrykket av filmen er dessverre noe ganske annet. Den dreier seg bare om hovedpersonens private situasjon. Vi får ikke vite noe om samfunnet rundt henne, bakgrunnen hennes, hvorfor hun ikke har jobb, osv. Filmen konsentrerer seg ensidig om hennes seksuelle problemer

og om at kroppen hennes blir gammel. Den formidler nærmest det budskap at de norske 50-årige kvinnenes viktigste problem er at de aldri har fått orgasme.

Filmen munner ut i den totale håpløshet. For den kvinne som ikke lenger er ung og tiltrekende, gis det ikke antydning til en veg ut av frustrasjonen og

SLAGSKUDD

«Charlestown Chiefs» er et profesjonelt ishockeylag i en by i USA.

Laget ligger svakt an på tabellen, og trues med nedleggelse. For om mulig å bote på dette innfører treneren (Paul Newman) råspill av verste klasse. Filmen er på mange måter en skarp avsløring av proffidretten: Det viser seg nemlig at eieren slett ikke er interessert i overskudd, men har kjøpt laget for å skrive ned på skatten!

Filmen er en illustrasjon på at all virkelig idrett kastes på båten for å redde profitten og overskuddet til laget. Miljøet rundt laget er prega av rå kvinneundertrykking, av alkoholproblemer, av seksualasjon og vold, og slett ikke av kameratskap og idretts glede.

Sjøl om story'en er ganske tynn og filmen ikke tar avstand fra den råttenskapen den skildrer åpent, så tegnes personene og miljøet skarpt og filmen er i alle fall en kraftig advarsel mot proffidrett.

Jonas

isolasjonen. Ikke et glimt får vi vite at kvinnene organiserer seg, at det finnes et fellesskap mellom kvinner, at de sloss mot porno, det reaksjonære kvinnesynet, for sjølbestet abort, at de streiker.

Bedre blir ikke filmen av en utstrakt bruk av unødvendige og mystifiserende symboler som blod, knust glass, sæd o.l.

Sigrid.

EXORCISTEN

Endelig kom «Exorcisten» til Norge, etter flere års forhåndsomtale. En temmelig tradisjonell skrekkfilm, med litt dyktig bruk av avanserte tricks og virkemidler. Til tider var den faktisk litt spennende.

Men filmens innhold: Datteren til en rik, borgerlig filmskuespillerinne blir alvorlig sinnssyk. Leger og psykologer klarer ikke å hjelpe henne, og sender henne til en prest som skal «drive djevelen ut av henne». De forsvarer dette i legevitskapens navn, ikke fordi de tror på djevelen, men fordi dette etter sigende skal ha lyktes som terapi for sinnssyke som tror at djevelen har tatt bolig i dem. Djevelen blir også denne gang drevet ut av den unge jenta.

Dyktig og godt tilslørt markedsfører «Exorcisten» den nye bølge av «helbredelser og djevelutdrivning» som nå blusser opp i Kirken som en krampetrekning for å gjenvinne ungdommen for Gud og idealismen. Sigrid

GODLÅTER FRA SUPERTRAMP

Et av de store lyspunktene i den moderne rockemusikken er Supertramp. De spiller en lett forståelig musikk som fanger størstedelen av ungdommen. Så samla de også stappfullt hus i Oslo sist høst — 5 500 kom seg innafor dørene, mens bortimot 1000 blei stående utafor uten billett. Alle de tre siste LP'ene deres har toppa hitlistene.

Supertramp har en original besetning. De to som skriver musikken, Rodger Hodgson og Richard Davies, spiller begge akustisk og elektrisk piano. Hodgson spiller også gitar. John Anthony Helliwell trakterer saxofon, Dougie Thomson spiller bassgitar, mens trommene betjenes av Bob C. Benberg.

Supertramp har ikke forandra seg mye fra plate til plate. Pianoet er framtrekkende bestandig og de har svært lite til felles med «Elvis-tradisjonen» i rocken. De fleste vil imidlertid høre at de har arva mye fra Beatles. Musikken er melodios, melodiene er svært gode og tekstene kommer alltid klart fram.

I 1975 kom deres hittil kanskje beste album — «Crime of The Century». De to best kjente låtene herfra handler om hvordan

det er å gå på skolen, om hvordan du blir forma. Og Supertramp tar faktisk stilling for dem som gjør opprør mot denne skolen både i «School» og «Bloody well right». Den siste låta åpner slik:

«Så du synes at skolen er falsk

Det er vanskelig å ikke være enig i det.

Du mener det hele kommer an på hvor mye penger du har

og hva slags familie du kommer fra

Du har så rett, så rett.»

Resten av tekstene er pessimistiske og handler stort sett om personlige tragedier — folk som på en eller annen måte har vanskelig for å tilpasse seg omgivelsene, som ikke finner noen vei ut av elendigheta og gir opp. Den politiske moralen i tittelsporet «Crime of The Century» er heller ikke akkurat framskredent. For hvem er det som har skylda for all råttenskapen? Det er «deg og meg», ifølge Supertramp.

Reint musikalsk holder absolutt alle sporene på plata høy standard og anbefales hermed til alle som liker rockemusikk.

Supertramp, Crime of The Century, A & M Records

30 000 UNDER 20 ÅR UTEN FAST ARBEID

Foto: SAMFOTO

Arbeidet finnes, men ungdommen er kresen og giddalos. Gjør ikke nok for å få jobb. Og får de tilbud om en, vil de ikke ta den hvis ikke lønna er høy og arbeidet interessant.» Dette er innvendinger vi er blitt møtt med når vi har diskutert ungdomsarbeidsløsheten med folk.

Arbeidsløsheten blant ungdom under 20 år er reell, og den er STOR. 30.000 arbeidsløse under 20 år er langt fler enn denne tilhørerskaren på Ragnarock sist sommer. Og hvis en 17-åring er så heldig å få tilbud om arbeid, er det oftest blant de aller dårligste jobbene med lønn langt under gjennomsnittet for voksne arbeidere.

Arbeidsløsheten varierer med årstidene, og er størst nå om vinteren. I fjor på denne tida var det ved arbeidskontorene registrert 3750 arbeidsløse under 20 år. Dette er langt fra det reelle tallet. De færreste registrerer seg. En undersøkelse Institutt for kriminologi foretok blant Oslo-ungdom vinteren '75 viste at det var omlag 15 ganger så mange arbeidsløse ungdommer i Oslo

som de som var registrert ved arbeidskontoret. Et visst bilde av den virkelige situasjonen kan vi også få ved å ta tallet på samtlige unge mellom 16 og 20 år og trekke fra dem som går på skole eller i hovedsak lever av eget arbeid. Da finner en ut at ca. 30 000 ungdommer eller 13% er arbeidsløse. I tillegg kommer så de mellom 20 og 25 som er enda vanskeligere å beregne. Om vi

sier at det er 60 000 unge under 25 år som enten er helt arbeidsløse eller bare har småjobber og korttidsjobber, er vi antageligvis forsiktige.

23 JOBBER LEDIGE EI UKE I OSLO TIL 17-ÅRINGER

Røde Garde har tenkt oss at vi er en 17 år gammel gutt, uten annen utdanning enn ungdoms-

skolen. Hvilke muligheter har vi da til å få jobb i Oslo?

I uka 28/11 til 3/12 1977 var det i Aftenposten 1465 stilling ledigannonser, i mange av dem var også flere jobber utlyst. Av disse var det bare 130 jobber det overhodet var aktuelt å søke på, alle de andre var i utgangspunktet utelukket fordi det kreves høyere utdanning, sertifikat e.l. Av disse var det 53 jobber det var

sannsynlig at en ungdom ville få. Av disse igjen, var 30 jobber dagmamma, praktikant eller hushjelp, altså jobber med «lønn» under 1000 kr. mnd., og følgelig ikke mulig å leve av. 23 jobber denne uka var det å konkurrere om.

Flere jobber vi absolutt kunne tenkt oss, og fullt i stand til å klare, kunne vi ikke søke på bare fordi vi var for unge. For å få stå i kiosk hos Narvesen må man være 25 år, for å selge billetter i Oslo Sporveier må man være over 18 år. Det er sjølsagt stor rift om de arbeidstilbudene som finnes. Postdirektoratet tok høsten '77 inn 344 kontorasspiranter. Til disse jobbene søkte det 1800. Oftest ligger tallet på godt over 2000 søkere til disse 3-400 jobbene. I hele landet utenom Oslo søkte det 1100 på jobber som postbetjenter, 126 fikk jobb.

MISTRIVES OG VIL ABSOLUTT HA JOBB

Både den undersøkelsen blant Oslo-ungdom vi allerede har referert til, og tilsvarende undersøkelser blant arbeidsløse ungdom i Bergen og Trondheim, viser at de som stempler arbeidsløse ungdom som giddaløse og at de liker «å drive dank» sprer en løgnaktig og tvers gjennom falsk myte. Alle vil absolutt ha jobb. De mistrives som arbeidsløse. De mister gamle venner som er i arbeid eller går

på skole, de føler seg ensomme. De blir døgnville for de har ingenting å stå opp til. Og etter ei tid begynner de også å miste sjølrespekten. «Det må jo være noe galt med meg, unge friske gutten som ikke klarer å få meg jobb?»

UNGDOMMEN FÅR DE DÅRLIGSTE JOBBENE

Borgerskapet sprer aktivt masse reaksjonære myter om ungdommen. De er ustabile, upålitelige, osv. På arbeidsplassene blir disse mytene ofte brukt til å sette ungdommen til de dårligste jobbene. Yngstemann får ikke fast maskin, men må alltid være avløser. Han må ta størstedelen av rengjøringa. Budet er enten en pensjonist eller ung gutt eller jente. Yngstemann blir skjelt ut av formannen, og ofte brukt som privat bud av eldre arbeidskamerater. Hvis de er sjuke en mandag eller fredag, blir de straks mistenkt for å skulke. En av de arbeidsløse jentene Røde Garde intervjuet i forrige nummer klaga over at det var dritjobbene de yngste oftest fikk. Hun sjøl hadde sluttet i en sånn jobb etter 6 mndr. Har dette noe med å være kresen å gjøre. Tvert i mot, det er en rettferdig reaksjon mot den særegne undertrykkinga og trakasseringa ungdommen blir utsatt for på arbeidsplassene.

TIL ASTRI SOM SITTE PÅ CAFENA OG DRIKKER COLA

Foto: SAMFOTO

Du sitter på Cafena og drikker Cola sammen med Tove og de andre. Klærne er det ikke noe i veien med — den riktige bukka for vinteren og den riktige dynejakka. Alt stemmer etter moten.

Det er ikke noe i veien med deg, heller.

Men det er mye i veien med dette samfunnet som sprøyter inn fordommer og motepress i ungjentene, tar fra dem trua på seg sjøl, banker inn redsel for å skille seg ut, sprer panikk for ikke å lykkes.

Det er mye gærent med dette samfunnet som bygger på menneskers utbytting og undertrykking av mennesker. Og det går an å gjøre noe med det!

For det er ikke deg det er noe gærent med, Astri.

Ung arbeider i Telemark

DNA-regjeringa vil ikke gi ungdommen arbeid

Rett før valget kom arbeiderpartiet med en kjempevalgbløff. De lanserte ei melding som skulle «garantere de unge arbeid». Månedene gikk og først nå nylig kom meldinga ut. Og det er ikke noe rart at Arbeiderpartiet ikke turte å gi den ut før valget! For hvordan skal denne «offensiven mot ungdomsarbeidsløsheten» settes ut i livet?

For det første dreier det seg ikke om å garantere ungdommen noe som helst. I meldinga snakkes det om «yrkesforberedende» kurs som hverken gir deg penger å leve av (et slikt kurs er i gang på daghjem i Oslo og blir betalt med 34,50 pr. dag!) eller gir deg arbeid når kurset er ferdig.

Så er heller ikke disse kursa regjeringas hovedtiltak mot ungdomsarbeidsløsheten. Hovedtiltaket er å styrke arbeidsformidlinga! Det ligner svært på AUF's opplegg om å ansette noen ungdommer til å registrere andre arbeidsløse ungdommer! Dette opplegget er jo bare svindel, for det blir ikke flere jobber i en kommune sjøl om du ansetter noen flere arbeidsformidlere.

DNA LEGGER NED ARBEIDSPASSER

Sannheten er at den samme DNA-regjeringa som sier de skal sikre ungdommen arbeid, nedlegger tusener av arbeidsplasser hvert år. 5 000 arbeidsplasser skal nedlegges i Televerket, og regjeringas langtidsprogram planlegger å legge ned nærmere 100 000 arbeidsplasser i jordbruk, fiske og småindustri fram til år 2 000.

Og tenk på alt det arbeidet vi kunne ta fatt på, men som regjeringa nekter å sette i verk: Forlenginga av Nordlandsbanen, utbygging av daghjem, sjukehus, ungdomshus, idrettsanlegg og veier. Og tenk på all den jorda som ligger brakk. Det er nok av nyttig og nødvendig arbeid

vi kunne bruke henda våre til i stedet for bare å holde i sneipen og Cola-flaska på et gatekjøkken eller en bussholdeplass. Det er det kapitalistiske samfunnet med DNA-regjeringa i spissen som hindrer oss i å ta fatt — og så er de attpåtil så frekke å prøve å innbille oss at mer arbeidsformidling skal løse problemene!

ARBEIDSPRESSET ØKER

I tillegg drives de som har jobb beinhardt. Da det var arbeidstidsforkortelse i fjor, betydde kortere arbeidstid hardere arbeidspress for de fleste. Å ansette flere folk ville ikke utbytte høre snakk om. Og på fabrikker, kontorer og butikker følger sjefene nøye med klokka. Er du for lenge på do? Tar du for mange røykepauser? Snakker du med arbeidskameratene? Rasjonaliseringa øker, folk sparkes fra

jobben og arbeidspresset blir stadig hardere.

Den nye arbeidsmiljølova setter tettere grenser for hvor mye overtidsløst arbeid en arbeider kan bli pålagt — riktignok med en masse unntak. Aftenposten og arbeidsgiverne raser: Dette går ikke an, vi må legge ned bedriften, tenk om det falt for mye snø og måkemannskapene alt hadde jobba nok overtid! DNA's mann bak lova, Torbjørn Berntsen, var raskt ute i Aftenposten og beroliga: Klart det skal gå an å utbytte arbeiderne like hardt som før, det finnes dispensasjoner, har dere ikke lest unntaka i punkt a til f.

Krava våre må være:

- Rett til skikkelig arbeid med full lønn.
- 100 kroner pr. dag i trygd for all arbeidsløs ungdom!
- Kapitalismen skaper arbeidsløsheten, staten har ansvar for å skaffe arbeid.

Vi sikter mot 10.000!

Rød Ungdom setter i gang en offensiv for å selge 10 000 Røde Garde hver måned, irekna abonnenter. Målet er å gjøre Røde Garde til ei bedre ungdomsavis, ei avis som engasjerer mange og når ut til mange.

Røde Garde feirer akkurat nå 10 års jubileum. Det var landsmøtet i SUF i 1967 som vedtok at det skulle lages et blad som den gangen het «Ungsosialisten». Bladet skifta seinere navn til «Røde Garde», og kommer nå ut hver måned.

Vi har intervjuet redaktøren om den offensiven som nå er i gang.

— Hva går offensiven ut på, Erling Martman Moe?

Først og fremst skal vi klare å selge Røde Garde i 10 000 eksemplarer hver måned. Det vil si, vi har en del abonnenter, og løssalg og

abonnenter skal opp i 10 000 innen 1. oktober.

Er ikke 10 000 blader ei lett målsetning å nå?

Nei, den er ikke lett. Vi har nok satt oss denne målset-

ninga fordi vi mener den er mulig å nå. Men det er problemer også. Rød Ungdom har ingen befestet tradisjon med å selge mye aviser regelmessig. Vi har tatt har-

de tak i Klassekampen-salg og har mange gode eksempler på salg av Røde Garde. Men det er mange steder vi driver med skippertak, selger mange blader av og til.

Erling Maartmann Moe er talsmann for Sentralstyret i Rød Ungdom, og ansvarlig redaktør av Røde Garde.

Så vi skal begynne med mer regelmessig salg.

Og så har vi gjort den feilen at vi ofte har gått på de vi

nesten veit på forhånd vil kjøpe, når vi selger. Vi skal nå komme så langt at vi selger til folk som ikke er så politisk interessert. Vi har innsett at dette er nødvendig om vi ikke skal brenne inne med politikken vår, så og si ruge på den.

Når starta denne offensiven?

Vi i redaksjonen starta allerede 1. mai. Da gikk vi over fra blad-utseende til avisformat. Dette gjør det mulig for oss å trykke ferskere stoff og det gir oss mer plass. Høsten har gått med til å forsøke å bedre innholdet i bladet. Nå starter abonnementsverving og salgsoffensiven for alvor.

Er bladet blitt bedre, synes du?

Ja, jeg synes forsåvidt det. Og vi har fått en god del reaksjoner som tyder på at vi i alle fall er inne på en rett kurs. I tillegg får vi nå mye

mer stoff fra folk rundt omkring enn vi fikk før. Noen har begynt å selge mer også. Så det rører litt på seg allerede, og det er i allefall et godt tegn.

Men vi trenger mye hjelp til å forandre Røde Garde. For vi må drive det mye lenger om vi skal bli ei avis som engasjerer en stor del av ungdommen. 10 000 er jo ikke noe endelig mål, Røde Garde må komme oftere og bli bedre.

Jeg vil oppfordre folk som ikke er med i Rød Ungdom til å gi oss hjelp med dette. Vi trenger både veiledning og kritikk til hvordan vi skal lage bladet, og vi trenger stoff om hva som skjer rundt om. Røde Garde er åpent både for innlegg om hendelser og andre artikler. Uorganiserte er også hjertelig velkomne til å selge avisa, avslutter Erling Maartmann-Moe.

Første nummer av Røde Garde kom ut for 10 år sia, den

gang het den «Ungsosialisten». Nå kommer Røde

Garde ut hver måned som 16 siders avis.

Planlegg salgsaksjonene

En erfaring med salg av Røde Garde er at det må planlegges salgsaksjoner. På en skole er det gode resultater med slike aksjoner:

Salgsaksjonene blir planlagt slik at mest mulig skal selges mens Røde Garde er nytt. Da er det lettere å selge. Før aksjonen treffes de som skal selge, og ser på bladet og diskuterer viktige artikler. Det er lettere å selge hvis en viser til interessante artikler som står i bladet.

Salgsaksjonen kalles «rød dag», og da går flere på en gang rundt i skolegården og selger samtidig. Selgerne deler også klassene inn mellom seg, og går fra klasse til klasse. Ved at de samme oppsøker samme klasse hver gang, blir de lettere kjent med de i klassen.

Noen artikler fra siste nummer kan henges opp på oppslagstavla, eller det kan lages stand som lyser litt opp i det triste skoleland-

skapet.

Ei viktig erfaring fra denne skolen er at det er mange flere enn dem du visste om på forhånd som kjøper, dersom du viser til hva som står i bladet, og tar litt tid til å diskutere med folk.

En får solgt lite aviser om en selger dem på samme måte som en ville selge råttne tomater. Fram med avisa, vis den fram og tru at det er en del som burde lese den.

RØDE GARDE TØR TA OPP SAKER

— Det jeg først og fremst synes er fint med Røde Garde, er at dere tør ta opp saker som ikke alle andre skriver om. Dette sier Trine, førstegymnasiast på Oslo Katedralskole. Hun pleier å kjøpe Røde Garde i blant når hun kommer over det. — For eksempel var det fint at dere tok opp intervjuet med han som hadde vært med i AUF i Rognan. Jeg er sjøl tidligere medlem i AUF, og hadde vært med ganske lenge. I det intervjuet i RG kjente jeg meg igjen i noe av det, men ikke i alt. Jeg synes også det er fint at Røde Garde tar opp og skjeller ut AUF-fester som den med New Jordal Svingers og Gro Harlem Brundtland. Og det er jo klart at en ikke kan skrive nøytralt om sånne ting, men likevel kunne jeg ønske meg mere «saklig hets».

— Hvordan vil du sammenligne AUFs Arbeiderungdommen og Røde Garde?

— Arbeiderungdommen

og AUF er fryktelig forsiktige for ikke å trække Arbeiderpartiet på tærne. For eksempel fikk ikke AUF ha med parolen «Nei til IEA» på første mai i år. Sånne ting sammen med det at en må drive valgkamp for Arbeiderpartiet gjør det håpløst å jobbe der. Røde Garde derimot er mye krassere, og det synes jeg er bra.

— Annet stoff du synes er bra i Røde Garde?

— Jeg synes stoffet mot karakterer i skolen er fint, det stemmer med

virkeligheten sånn som jeg har opplevd det. Sjøl slutta jeg skolen i 8. klasse fordi jeg ikke holdt ut lenger på den offentlige skolen.

— Noe du vil ha retta på i Røde Garde?

— Ja, det er klart at AP-pamper trenger å skjelles ut, men i forhold til det dere skriver om partier som kaller seg sosialistiske, synes jeg dere skriver for lite om de uttalt borgerlige partiene, som Høyre og Fremskrittspartiet.

1.700 nye abonnenter til Røde Garde!

Det betyr mye at det er ei ungdomsavis som kommer ut uavhengig av statsstøtte eller støtte fra kapitalistene. Når du tegner abonnement på Røde Garde får du avisa straks den kom-

mer ut, du mister ikke noe nummer. Dessuten er du med på å legge økonomien til bladet på sterkere grunn. Derfor bør mange abonnere.

Målet er å få 1 700 nye

abonnenter innen 1. oktober. Tegn abonnement sjøl, og få andre til å abonnere. 11 aviser for 30 kroner. Det sparer du 3 kroner på også!

ABONNER PÅ RØDE GARDE **Kr. 30 pr. år**
avisa til rød ungdom

JEG ØNSKER Å ABONNERE PÅ RØDE GARDE I ETT ÅR OG BETALER 30 KR NÅR JEG FÅR FØRSTE NUMMER I POSTEN:

navn

adresse

bosted

send kupongen til:
RØDE GARDE BOKS 2046 GRØNERLØKKA 0-5

Røde Garde, Boks 2046, Grünerløkka, Oslo 5

FINDUS: Kontroll av privatlivet

Skytterhuset er et hybelhus for jenter som jobbar på Findus eller går på skule i Hammerfest. Gitter framfor vindauge, lyskastar rundt huset, døgnvakt i resepsjonen, låst ytterdør og strenge besøksregler er blant de tiltaka Findus har sett i verk mot jentene. Denne samtalen med ei av jentene som bur på Skytterhuset fortel tydeleg korleis Findus kontrollerer jentene som arbeider der, også utanom arbeidstida.

Her i Hammerfest bur jentene som arbeider på Findus på eit jentehybelhus, populært kalt Skytterhuset. Det er svært vanskeleg å få seg hybel her, så ein del av jentene som går på yrkesskulen og gymnas bur og på Skytterhuset.

Eg gjekk for å vitje Lise-Lotte Johansen som går på yrkesskulen. Men det var ikkje heilt enkelt å få tak i henne. Ytterdøra var låst, så eg måtte ringe på for å komme inn. Inne sat ei dame og spurde kven eg skulle vitje. Ho ringde Lise-Lotte (det er altså telefonforbindelse mellom resepsjonen og kvart rom). Jau, eg får komme inn. *Hei Lise-Lotte, korleis er det å bu her då?*

— Du ser no sjølv korleis det ser ut her, romma er knøtt-små og eg høyrer når naboen pustar. Men nokre av jentene på Findusfløya har det verre, dei bur to på eit rom som ikkje er så mykje større enn dette.

— *Findus-fløya seier du, bur de ikkje blanda?*

— Å nei, vi er delt inn i ei Findus-fløy og ei skule-fløy. Ikkje er det heilt dei same reglane for begge fløyane heller. Det er heilt greitt at jentene på Findus-fløya drikk alkohol her, men det er forbode for oss. Kvifor kan ein lure på. Når ein veit at arbeidet jentene har på Findus på mange måtar er knall-hardt, og at dei i tillegg vert overvåka i fritida på dette hybelhuset, kan ein forstå eit behov for «nedsøving» med alkohol som middel. Findus har nok forstått dette, og difor godteke at desse jentene nyt alkohol. Det er ei lettare løysing for Findus enn å endre på dei forholda som gjer at jentene får behov for «nedsøving» med alkohol.

MÅLEVERE NØKLENE

Findus har forresten heilt oversikt over kva jentene gjer på i fritida. Når dei er borte frå jobb passar resepsjonen på at dei ikkje er ute. Er dei ute blir fråveret rekna for skulk. Du skjønar, vi

må levere inn nøkkelen når vi går ut, og det er folk i resepsjonen heile døgnet, og ytterdøra er alltid låst.

FORBOD MOT GUTAR TRE DAGAR I VEKA

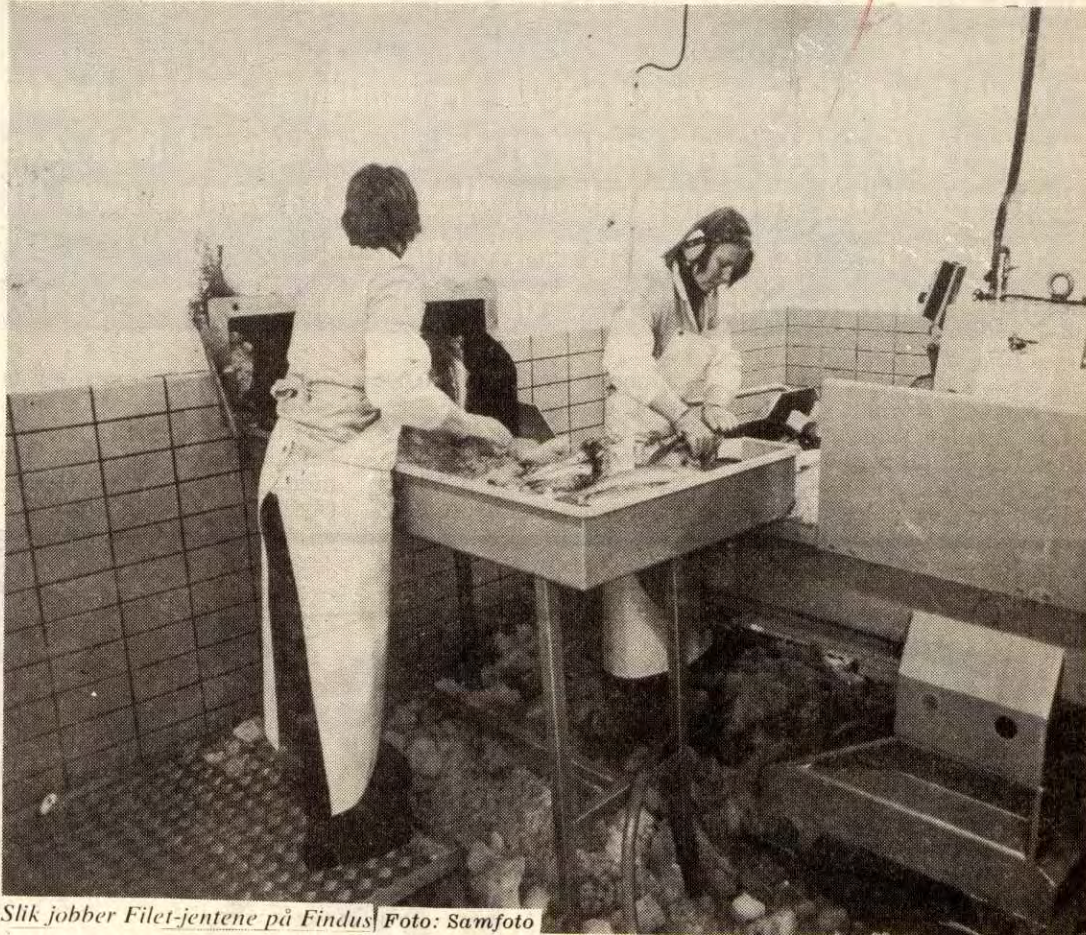
— *Korleis er det å få besøk når dei i resepsjonen fylgjer med i alt?*

— Gutar får vi berre ha besøk av kvar onsdag, fredag, laurdag og søndag frå kl. 18 til 23 (laurdag til kl. 24), og dei må skrive seg ut og inn i ein besøksprotokoll. Ein av grunnane til denne innskrivinga seier dei er for å fylgje med kva slags folk vi jentene som bur her held oss i lag med. Mannlege overnattingsgjester er heilt uloveleg, og besøk på rommet utanom besøkstida er heilt umogeleg sjølv om det er eins næraste familie. Dessutan er det berre lov til å ha to besøkande pr. person. Og som det heiter i husreglane: «overtredelse og gjentatte klager vil føre til at en blir nekta besøk, og ved gjentakelse utkastning på dagen.»

LYSKASTAR OG GITTER

— *Kva skal desse lyskastarane rundt huset vere godt for?*

— Kan du ikkje tenke deg det? Jau, for å fylgje med om nokon klatrar inn. Eg bur i første etasje, sjå her: vindauget er spikra igjen så ingen skal kunne klatre inn, det er berre ei lita lufteluke

Slik jobber Filet-jentene på Findus. Foto: Samfoto

øverst. På kjøkkenet og på do er det gitter framfor glasset.

— *Her er ei stor peisestove, blir ikkje den nytta til noko?*

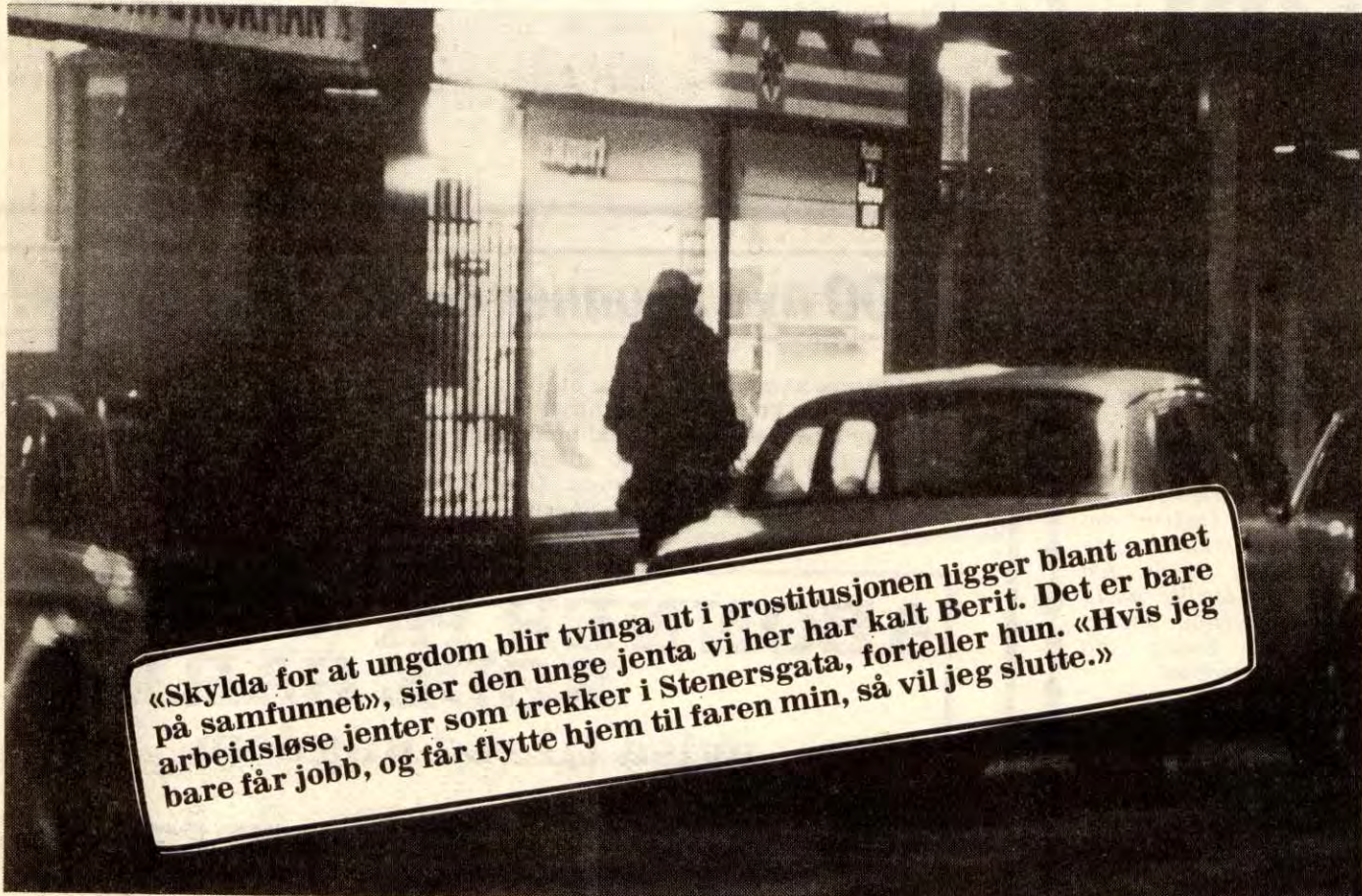
— Det einaste eg har opplevd er at nokre kristne folk

vart inviterte for å «underhalde». Dei spurde ikkje oss om vi ville ha besøk av dei. Dessutan heng det av og til plakater om at alle byens jenter er inviterte til ein eller annan båt som er innoen. Eg høyrde forresten at

det vart arrangert missekonkurranse ombord på ein av dei ein gong. Det har også blitt arrangert skjønnhetskurs her av eit eller anna make-up firma.

Korrespondent, Hammerfest

16½ ÅR, ARBEIDSLØS OG PROSTITUERT

«Skylda for at ungdom blir tvinga ut i prostitusjonen ligger blant annet på samfunnet», sier den unge jenta vi her har kalt Berit. Det er bare arbeidsløse jenter som trekker i Stenersgata, forteller hun. «Hvis jeg bare får jobb, og får flytte hjem til faren min, så vil jeg slutte.»

— Det begynte med at jeg blei med en venninne ned i Stenersgata. Det var før jeg var ferdig på ungdomsskolen og på den tida gikk jeg der bare en gang i blant, forteller Berit. Etter skolen ville jeg begynne å arbeide, og søkte mange

jobber uten å få en eneste. Da begynte jeg å leve av å være prostituert.

Berit har en bakgrunn som hun sjøl sier er typisk for ungdom som begynner med narkotika, trekker på gata eller havner i kriminalitet. Oppvekst i

arbeidermiljø med dårlig økonomi og boligforhold som skapte problemer i familien, og Berit fikk mye juling som liten. Foreldra hennes blei skilt da hun var 3 år, og Berit har hatt kontakt med Barnevernsnemnda siden da.

Foto: Tom Martinsen, Dagbladet

Hun opplevde etter hvert skoletida som ei mare. Presset fra karaktersystemet, stadige konflikter med lærerne og splittelse blant elevene. Hun blei mobba, og etter hvert grundig skoletrøtt. På slutten av skoletida blei hun plas-

I STENERSGATA:

sert på Statens senter for barne- og ungdomspsykiatri. Om livet på institusjoner sier hun:

— Der bestemmer de alt over deg, skal vite hva du gjør til alle døgnets tider. De oppfører seg som om de var foreldra dine og verre enn det. Jeg har aldri blitt satt i isolat, men fått juling mange ganger. En gang tok de også gutten min fordi han ville være med meg til byen! Institusjoner og tvang hjelper ingen ting, det eneste som nytter er at folk vil sjøl, sier Berit.

— Jeg vil gjerne slutte med dette livet. Å trekke på gata er ikke en lett måte å tjene penger på. Det er et hardt liv. Du ødelegger både kroppen din og følelsene dine. De første gangene var det helt jævlig. Når jeg kommer ned i gata stenger jeg alle følelsene ute. Blir bare kald og beregnende og gjør det jeg blir bedt om. Du blir avstumpet og ødelegger følelsene til seksuallivet. Du får vanskeligheter med å opprette et naturlig seksualliv med en du er glad i, for alt minner deg bare om jobb.

Hun forteller videre at det er noe jentene i Stenersgata ikke finner seg i:

— En type som har betalt

skreppene med lynol, har vi oppspora navn og adresse på. Han kommer vi til å angi. Og kunder som for eksempel gir faen i å betale oss, jager vi vekk.

— Jeg vil gjerne si til andre jenter: Ikke begynn å trekk på gata. Livet som prostituert lønner seg ikke. Du ødelegger både kroppen din og følelsene dine. Hvis jeg bare får meg en jobb, og får flytte hjem til faren min, så vil jeg slutte. Men jeg klarer ikke å slutte før jeg får jobb. Nå bor jeg på et pensjonatrom, og så får jeg 188 kr. uka til mat og lommepenger av barnevernskontoret. Men jeg klarer meg ikke på de penga.

— Skylda for at ungdom blir tvinga ut i prostitusjon ligger blant annet på samfunnet, sier Berit. Det er bare arbeidsløse jenter som trekker i Stenersgata. Og for det andre er det stoffmisbrukere som må skaffe seg penger til stoff, men som ikke vil stjele. Vi må bedre samfunnet sånn at alle får jobb, og sånn at skolen blir uten presset fra karakterene og splittelse blant elevene. Da ville ikke unge jenter bli tvingt til å trekke på gata, slutter Berit.